

Prelegerile Săptămânii de Rugăciune 2023

a fi citite între vineri, 1 și sâmbătă, 9 decembrie 2023

**„...când se vor întâmpla
aceste lucruri?”**

Matei 24:3.

CUPRINS

INTRODUCERE	3
Prelegerea 1	
SEMNELE TIMPURILOR	5
Ellen G. White	
Prelegerea 2	
ROMA ÎN PROFETIE	11
Antonino Di Franca, Italia	
Prelegerea 3	
GLOBALIZAREA	18
Douglas Francis, Statele Unite ale Americii / India / Sri Lanka	
Prelegerea 4	
ECUMENISMUL	29
de Humberto Avellaneda, Columbia	
Prelegerea 5	
AMERICA ÎN APOCALIPSA	36
Daniel Șerban, Germania	
Prelegerea 6	
PROFETUL MINCINOS	44
Yony Delgado, Peru	
Prelegerea 7	
BISERICA RĂMĂȘITEI	53
Tzvetan Petkov, Bulgaria / S.U.A	

INTRODUCERE

În studiul semnelor timpurilor, Matei 24 este cel mai bun loc din Biblie pentru a începe, identificând cele două întrebări pe care ucenicii le-au pus lui Isus. „Spune-ne, când se vor întâmpla aceste lucruri? Și care va fi semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului acestuia?” Versetul 3. Relația dintre aceste două aspecte este foarte puternică, prezentând timpul, faptele și evenimentele care vor preceda cea de-a doua venire a lui Isus. Timpul și evenimentele sunt elementele care influențează dezvoltarea istoriei umane, iar Isus le-a prezentat în profeție pentru ca toți să le descopere tocmai la timpul potrivit. „Matei capitolul 24 mi-a fost prezentat în mod repetat ca ceva la care ar trebui să fie atrasă atenția tuturor. Trăim astăzi în momentul în care profețiile acestui capitol se îndeplinesc.” - *Slujitorii Evangheliei*, p. 154.

Istoria se scrie peste tot în jurul nostru, devenind un potop de informații și resursele media disponibile astăzi confirmă, fără nici o umbră de îndoială, ceea ce a afirmat Isus Hristos în Matei 24:5-8 cu privire la condițiile care existau în lume înainte de venirea Sa. „Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: ‘Eu sunt Hristosul!’ Și vor înșela pe mulți. Veți auzi de războaie și vești de războaie: vedeți să nu vă înspăimântați, căci toate aceste lucruri trebuie să se întâmple. Dar sfârșitul tot nu va fi atunci. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție, împotriva altei împărății și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi. Dar toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.”

Este fascinant să vezi cum a clasificat Isus ultimele evenimente. Confuzia religioasă a fost prima pe lista Sa: problema înțelegerii mântuirii și a Mântuitorului. Apoi sunt conflictele armate și apoi conflictele spirituale asociate cu neliniștea socială. Instabilitatea politică, bolile și epidemiile va fi rezultatul altor influențe distructive. Lipsa de alimente, foametea și dezastrele naturale, inclusiv cutremurele, sunt raportate aproape în fiecare zi la știri, în timp ce persecuția religioasă și apostazia duc la separare și intoleranță la nivel mondial. „Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: ‘Eu sunt Hristosul!’ Și vor înșela pe mulți. Versetul 5. Înșelăciunea pe scară largă se vede acum în mulțimile de doctrine și denominațiuni, precum și în profețiile proclamate de învățători care sunt total confuzi.

În fața intoleranței religioase, inumanitatea extremă față de om devine din ce în ce mai puternică. "Și, din pricina înmulțirii fărădelegii (*nelegiurii*), dragostea celor mai mulți se va răci." Versetul 12. Văzând atât de multă nenorocire și devastare în secolele următoare, Isus a subliniat statornicia rămășiței credincioase: „... Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.” (versetul 13), precum și înaintarea rapidă a soliei finale a Evangheliei.

„Capitolul douăzeci și patru din Matei oferă o schiță a ceea ce urmează să vină asupra lumii.” – *This Day with God*, p. 153.

Semnele religioase, politice, sociale și de mediu ale timpului avertizează poporul lui Dumnezeu în fiecare țară. Prin urmare, în această Săptămână de Rugăciune 2023, se aude avertismentul: „Vegheați” și „fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” Matei 24:42,44.

Întâlnirile din timpul Săptămânii de Rugăciune ar trebui să fie organizate în biserici, în case și virtual. Ultimul Sabat va fi dedicat postului, rugăciunii și dăruirii. Prelegerea finală este planificată să fie prezentată ca o predică, urmată de strângerea Colectei speciale pentru Conferința Generală care va fi folosită pentru deschiderea și susținerea de noi câmpuri. Fiecare participant să scrie un verset biblic pe plicul care conține darul său pentru a-și exprima dorințele și recunoștința spirituală. „Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!” 1 Corinteni 15:57.

– *Frații și surorile din Conferința Generală*

SEMNELE TIMPURILOR

De Ellen G. White

În continuare, Domnul nostru vorbește în cuvinte clare despre a doua venire și vestește primejdiile care Îi vor preceda venirea în lume. “Dacă vă va spune cineva: ‘Iată Hristosul este aici sau acolo’, să nu-l credeți. Căci se vor scula hristoși mincinoși și prooroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși. Iată că v-am spus mai dinainte. Deci, dacă vă vor zice: ‘Iată-l în pustie’, să nu vă duceți acolo! ‘Iată-l în odăițe ascunse’, să nu credeți. Căci cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi venirea Fiului omului”. După cum anunțase distrugerea Ierusalimului, Hristos a arătat și acest semn: “Se vor scula mulți profeți mincinoși și vor înșela pe mulți”. Prooroci mincinoși s-au ridicat și au înșelat pe oameni, ducând un mare număr în pustie. Magi și vrăjitori, susținând că au puteri miraculoase, au atras pe oameni după ei prin singurătățile munților. Dar profetia aceasta a fost dată și pentru zilele din urmă. Semnul acesta este dat ca o dovadă a celei de a doua veniri. Chiar acum, hristoși mincinoși și prooroci mincinoși fac semne și minuni ca să înșele pe ucenicii Lui. Nu auzim strigarea: “Iată-l în pustie”? N-au mers mii de oameni în pustie, nădăjduind să-L găsească pe Hristos? Și din nenumărate întruniri, în care oamenii pretind că au legătură cu spiritele celor morți, nu se aude chemarea: “Iată-L în odăițe ascunse”? Chiar aceasta este pretenția spiritismului. Dar ce zice Hristos? “Să nu credeți. Căci cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi venirea Fiului omului”.

Semne vizibile

Mântuitorul arată semnele venirii Sale și, chiar mai mult, fixează timpul când va apărea cel dintâi semn. “Îndată după acele zile de necaz, soarele se va întunece, luna nu-și va mai da lumina ei, stelele vor cădea din cer și puterile cerului vor fi clătinate. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare

slavă. El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerului până la cealaltă.” Luca 17:24

Hristos declară că, la sfârșitul persecuției papale, soarele avea să se întunece, iar luna să nu-și mai dea lumina. Apoi stelele aveau să cadă din cer. El spune: “De la smochin învățați pilda lui. Când îi frăgezește mlădița, știți că vara este aproape. Tot așa și voi, când veți vedea toate aceste lucruri, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.” Matei 24:32,33 margini.

Hristos a arătat semnele venirii Lui. El declară că noi putem ști când este aproape, chiar la uși. El spune despre aceia care văd aceste semne: “Nu va trece neamul acesta, până se vor întâmpla aceste lucruri”. Semnele acestea s-au arătat. Acum știm cu siguranță că a doua venire este aproape. „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece”, a zis El.

Hristos vine pe nori cu mare slavă. Va fi însoțit de o mulțime de îngeri strălucitori. El va veni să trezească pe cei morți și să glorifice pe sfinții cei vii din mărire în mărire. El va veni să onoreze pe aceia care L-au iubit și au păzit poruncile Sale, pentru a-i lua la Sine. El nu i-a uitat nici pe ei, nici făgăduințele Lui. Legătura familiei se va reface. Când privim în urmă la morții noștri, ne putem gândi la dimineața în care trâmbița lui Dumnezeu va suna, când “morții vor învia nesupuși putrezirii, și noi vom fi schimbați.” (1 Corinteni 15:52). Încă puțin și vom vedea pe Împărat în frumusețea Lui. Încă puțin și El va șterge orice lacrimă din ochii noștri. Încă puțin, și El ne va înfățișa “fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale.” Iuda 24. De aceea, când a dat semnele venirii Sale, El a zis: “Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie”. Luca 21:28.

Cu toate acestea, Hristos nu a descoperit ziua și ceasul venirii Sale. Le-a spus clar ucenicilor că nici El nu le poate spune ziua sau ceasul celei de a doua veniri. Dacă ar fi fost liber să le descopere lucrul acesta, de ce trebuia să-i mai îndemne să păstreze o atitudine de continuă așteptare? Sunt unii care pretind că știu exact ziua venirii Domnului. Cu multă sânguință, ei caută să descrie viitorul. Dar Domnul i-a avertizat în ce situație se află. Momentul exact al celei de a doua veniri a Fiului omului este o taină a lui Dumnezeu.

Hristos vorbește mai departe, arătând starea lumii la venirea Lui. “Cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n-au știut nimic până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.” Matei 24:39.

Hristos nu ne prezintă un mileniu temporal, o mie de ani în care urmează să se pregătească toți pentru veșnicie. El ne spune că, după cum a fost în zilele lui Noe, tot așa va fi când va veni Fiul omului.

Cum a fost în zilele lui Noe?

„Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău.” Geneza 6:5. Locuitorii lumii dinainte de potop se îndeapărtează de Iehova, refuzând să împlinească voința Lui sfântă. Ei se lăsau conduși de plăsmuirile minții lor nesfînțite și de idei pervertite. Tocmai din cauza stricăciunii lor au fost distruși; și astăzi, lumea este pornită pe aceeași cale. Nimic, nici un semn încurajator nu anunță un mileniu de slavă. Călcătorii Legii lui Dumnezeu umplu pământul de nelegiuiri. Pariurile, cursele de cai, jocurile de noroc, risipa, practicile desfrânate, patimile neîmbănzite umplu rapid lumea de violență.

În profeția despre distrugerea Ierusalimului, Hristos a spus: “Din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit. Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.” Matei 24:14. Profeția aceasta se va împlini din nou. Nelegiuirea copleșitoare din zilele acelea își găsește corespondentul în această generație. La fel stau lucrurile și cu profeția privitoare la predicarea Evangheliei. Înainte de căderea Ierusalimului, Pavel, scriind inspirat de Duhul Sfânt, a declarat că Evanghelia se predicase “oricărei ființe de sub cer.” Coloseni 1:23. Tot astfel și acum, înainte de venirea Fiului omului, Evanghelia veșnică se va predica “oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.” Apocalipsa 14:6,14. Dumnezeu “a rânduit o zi în care să judece lumea.” Faptele Ap. 17:31. Domnul Hristos ne spune cum vom putea recunoaște apropierea acelei zile. El nu ne spune că toată lumea va fi convertită, ci că “Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în

toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul”. Stă în puterea noastră să grăbim venirea Domnului, vestind lumii Evanghelia. Noi nu trebuie numai să așteptăm, dar să și grăbim venirea zilei Domnului. (2 Petru 3:12, margini.) Dacă biserica lui Hristos și-ar fi făcut lucrarea rânduită de Domnul, lumea ar fi fost deja avertizată, iar Domnul Isus ar fi venit pe pământ cu putere și slavă mare.

Vremea este aproape

După ce a arătat semnele venirii Sale, Hristos a spus: “Când veți vedea că se împlinesc aceste lucruri, să știți că Împărăția lui Dumnezeu este aproape”. “Luați seama, vegheați și rugați-vă.” Luca 21:31; Marcu 13:33. Dumnezeu i-a avertizat întotdeauna pe oameni despre judecățile care trebuiau să vină. Cei care credeau în soliile Lui pentru vremea aceea și aplicau credința lor în ascultare de poruncile Lui scăpau de judecățile care cădeau asupra celor neascultători și necredincioși. Lui Noe i s-a spus: “Intră în corabie, tu și toată casa ta; căci te-am văzut fără prihană înaintea Mea”. Noe a ascultat și a fost salvat. Lui Lot i s-a trimis vestea: “Sculați-vă, ieșiți din locul acesta; căci Domnul are să nimicească cetatea.” Geneza 7:1; 19:14. Lot s-a lăsat ocrotit de trimișii cerului și a fost salvat. Tot astfel le-a fost dat ucenicilor Domnului un avertisment despre distrugerea Ierusalimului. Aceia care au căutat să vadă semnul pierzării apropiate și au fugit din cetate au scăpat de distrugere. Tot așa ni se dă și nouă o avertizare despre a doua venire a lui Hristos și despre prăpădul care trebuie să cadă asupra lumii. Toți aceia care iau seama la avertizare vor fi salvați.

Pentru că nu știm timpul exact al venirii Lui, ni se dă sfatul să veghem. „Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui!” Luca 12:37. Aceia care așteaptă venirea Domnului nu lenevesc. Așteptarea venirii lui Hristos are ca scop să-i facă pe oameni să se teamă de Domnul și de judecățile Lui asupra neascultării. Ea trebuie să le deschidă ochii față de păcatul cel mare al lepădării darurilor milei Sale. Aceia care veghează în vederea venirii Domnului își curăță sufletele, prin ascultare de adevăr. Și cu vegherea atentă ei combină o activitate plină de zel. Pentru că știu că Domnul este la ușă, zelul lor este înviorat și colaborează cu ființele cerești în lucrarea pentru salvarea sufletelor. Aceștia sunt slujitorii credincioși și înțelepți, care dau celor din casa Domnului “partea lor de hrană la timpul convenit.” Luca 12:42.

Ei vestesc adevărul care este de folos în vremea aceasta. După cum Enoh, Noe, Avraam și Moise au vestit adevărul, fiecare pentru vremea lui, tot astfel și slujitorii lui Hristos dau acum o avertizare deosebită pentru generația lor.

Dar Hristos scoate în evidență încă o clasă: “Dacă este un rob rău, care zice în inima lui: ‘Stăpânul meu zăbovește să vină!’ Dacă va începe să bată pe tovarășii lui de slujbă și să mănânce și să bea cu bețivii, stăpânul robului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l știe”. Matei 24:48-50.

Robul cel rău zice în inima lui: “Domnul meu zăbovește să vină!” El nu spune că Hristos nu va veni. Nu ia în răs idea de a doua venire a Lui. Dar în inimă, prin purtarea și cuvintele lui, el declară că venirea Domnului întârzie. El izgonește din mintea altora convingerea că Domnul vine în curând. Influența lui îi duce pe oameni la o amânare neglijentă și sfidătoare în comportarea lor. Ei sunt întăriți în viața lumească și în nepăsare. Pasiuni firești, gânduri stricate pun stăpânire pe mintea lui. Servul cel rău mănâncă și bea cu bețivii, se unește cu lumea în căutarea de plăceri. El îi bate pe cei împreună-slujitori cu el, acuzând și calomniind pe cei care sunt credincioși față de Domnul lor. El se asociază cu lumea. Cu cât se aseamănă mai mult cu ea, cu atât înaintează în nelegiuire. Este o asociere groaznică. Împreună cu lumea, el este prins în laț. “Stăpânul robului aceluia va veni în ceasul pe care nu-l știe, îl va tăia în două și soarta lui va fi soarta fățarnicilor.” Vers. 51.

Veghează!

“Dacă nu veghezi, voi veni ca un hoț și nu vei ști în care ceas voi veni peste tine.” Apocalipsa 3:3. Venirea lui Hristos va fi o surpriză pentru învățătorii mincinoși. Ei zic: “Pace și liniște”. La fel ca preoții și învățătorii dinaintea căderii Ierusalimului, ei caută ca biserica să se bucure de prosperitate și slavă. Interpretează semnele timpului ca preînchipuind lucrul acesta. Dar ce zice Cuvântul Inspirației? “O prăpădenie neașteptată va veni peste ei.” (1 Tesaloniceni 5:3.) Asupra tuturor aceluia care locuiesc pe fața pământului, asupra tuturor aceluia care fac din lumea aceasta locuința lor, ziua Domnului va veni ca o capcană. Ea vine ca un hoț, pe furiș.

Lumea, plină de răzvrătire și plăceri nelegiuite, a adormit în siguranța firească. Oamenii consideră venirea Domnului îndepărtată. Ei

râd de avertismente. Cu îngâmfare se spune: “Toate rămân așa cum erau de la începutul zidirii”. “Mâine vom face tot ca azi, ba încă și mai rău!” (2 Petru 3:4; Isaia 56:12). Vom merge mai adânc în plăcerea iubitoare. Ne vom afunda și mai mult în iubirea de plăceri. Dar Hristos spune: “Iată, vin ca un hoț.” Dar Hristos zice: “Iată, Eu vin ca un hoț.” Apocalipsa 16:15. Tocmai în timpul când lumea întrebă în batjocură: “Unde este făgăduința venirii Lui?” se împlinesc semnele. Când strigă “pace și liniște”, vine deodată distrugerea. Când batjocoritorul, cel care leapădă adevărul, a devenit îndrăzneț, când oamenii caută să câștige bani fără să țină seama de principii, când cercetătorul caută cunoștințe de tot felul, dar numai din Biblie nu, Hristos vine ca un hoț.

Totul se agită în lume. Semnele timpului sunt de rău augur. Evenimentele gata să izbucnească își aruncă deja umbrele. Spiritul lui Dumnezeu Se retrage de pe pământ și nenorociri după nenorociri vin pe apă și pe uscat. Au loc furtuni mari, cutremure de pământ, incendii, inundații, crime de tot felul. Cine poate citi viitorul? Unde este siguranța? Siguranța nu este în nimic din cele pământești sau omenești. Oamenii se grupează rapid sub steagul pe care și l-au ales. Cu neliniște, așteaptă și urmăresc mișcările conducătorilor lor. Sunt însă și aceia care așteaptă, veghează și lucrează pentru arătarea Domnului nostru. O altă clasă se aliază sub conducerea primului mare apostat. Puțini sunt aceia care cred din toată inima și din tot sufletul că avem de evitat un iad și că avem de câștigat un cer.

Criza se furișează asupra noastră. Soarele strălucește pe cer, urmându-și cursul obișnuit, și cerurile încă mai spun slava lui Dumnezeu. Oamenii încă mai mănâncă și beau, sădesc și zidesc, se căsătoresc și dau în căsătorie. Negustorii încă mai cumpără și mai vând. Oamenii încă se mai aruncă unii asupra altora, luptându-se pentru locul cel mai de frunte. Iubitorii de plăceri încă se mai duc cu grămada la teatre, la curse de cai, la jocuri de noroc. Deși se manifestă cea mai mare agitație, ceasul de probă este aproape să se încheie și fiecare caz este pe punctul de a fi hotărât pentru veșnicie. Satana vede că timpul lui este scurt. El și-a pus toți agenții la lucru pentru ca oamenii să fie amăgiți, înșelați, ocupați și vrăjiți, până când trece ziua cercetării și ușa milei se va închide pentru totdeauna.

Cu solemnitate, de-a lungul veacurilor, vin până la noi cuvintele de avertizare ale Domnului, rostite pe Muntele Măslinilor: “Luați seama la

voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră”. “Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului.” –*Hristos Lumina Lumii*, pp. 631-636, Capitolul 69: Pe Muntele Măslinilor.

Amin.

Prelegerea 2, Sâmbătă, 2 decembrie 2023

ROMA ÎN PROFETIE

Antonino Di Franca, Italia

Profeția este o parte foarte importantă a Sfintelor Scripturi. Este o dovadă a inspirației sale divine și o dovadă a luminii pe care Domnul a dat-o căutătorilor adevărului. Există profeții despre Mesia, despre prima și a doua Sa venire, Israel și biserică, diferite grupuri și despre Roma. Unele profeții se referă la trecut; altele, la prezent și altele la viitor. Unele prezintă semnele vremurilor din ultimele zile ale pământului. Din cauza întunericii și confuziei existente în lume și a mesajelor conținute în Cuvântul inspirat, putem spune pe bună dreptate că acest cuvântul profetic este „o lumină care strălucește într-un loc întunecat.” 2 Petru 1:19.

În ceea ce privește profeția care luminează calea credinciosului, mărturiile afirmă: „Istoria și profeția mărturisesc că Dumnezeuul întregului pământ dezvăluie lumii secrete prin purtătorii de lumină aleși de El.” –*Christ Triumphant*, p. 180.

„Lumina profeției încă arde pentru călăuzirea sufletelor, spunând: „Aceasta este calea, umblați pe ea.” Ea strălucește pe calea celor dreți pentru a îndruma, și pe calea celor nedreți pentru a duce la pocăință și convertire. Prin intermediul ei, păcatul va fi muștră și nelegiuirea va fi demascată. Ea este progresivă în îndeplinirea datoriei sale de a reflecta lumina asupra trecutului, prezentului și viitorului.” –*My Life Today*, 42.

Picioarele chipului din Daniel 2

Deși nu este descrisă direct pe nume, o putere care apare frecvent, clar și fără echivoc în Scripturi este Roma. Prima mențiune despre aceasta are legătură cu statuia din visul profetic al lui Nabucodonosor, care înfățișa imperiile lumii ca diferite părți ale corpului metalic. Picioarele de fier reprezentau Roma. Descriind chipul enorm, profetul Daniel a spus: „picioarele de fier.” Daniel 2:33. El a subliniat consecvența și caracterul aceluia regat în dominarea celor anterioare. „Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.” Versetul 40.

A patra fiară și cornul cel mic

Următoarea mențiune a Romei în Scriptură este una dintre cele mai descriptive. „După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespus de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.” Daniel 7:7. În prezentarea acestei puteri și a acțiunilor sale, profetul a explicat: „Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.” Versetul 23.

Dar nu doar fiara în sine, care reprezenta Imperiul Roman păgân, s-a remarcat prin caracterul său. Acolo era și „cornul cel mic.” Care avea „avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.” Versetul 8. Ce înseamnă acest lucru? Profetul a adăugat: „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea, și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.” Versetul 25. Cornul cel mic a fost puterea care i-a persecutat cumplit pe sfinții Celui Preaînalt în timpul Evului Mediu și s-a gândit „să schimbe vremurile și legile.” Aici, în centrul atenției a fost o putere religioasă și există mai multe dovezi că Biblia arăta spre Roma.

Ea s-a ridicat împotriva prințului oștirii.

Daniel 8:9 menționează, de asemenea „un corn mic”, de data aceasta pentru a reprezenta atât Roma păgână, cât și pe cea papală, care „s-a

mărit nespus de mult spre miazăzi, spre răsărit și spre țara cea minunată. S-a înălțat până la oștirea cerurilor, a doborât la pământ o parte din oștirea aceasta și din stele și le-a călcat în picioare. S-a înălțat până la căpetenia oștirii...” Daniel 8:9-11. „Căpetenia oștirii” poate fi doar Domnul Isus Hristos, care a suferit și a murit în timpul lui Ponțiu Pilat, guvernatorul Roman al Iudeii. Luca 3:1; 1 Timotei 6:13. În profeție, un sfânt a întrebat cât timp „vor fi călcate în picioare Sfântul Locaș și oștirea? (Daniel 8:13) de această putere. Acesta se referea la Roma păgână, care a distrus Templul evreiesc în anul 70, și, de asemenea, la Roma „creștină,” care a persecutat „oștirea” – „sfinții Celui Preaînalt” - pentru foarte mult timp (cf. Daniel 7:25).

Va distruge cetatea și sanctuarul

A patra mențiune a puterii identificată ca fiind Roma se flă în profeția Celor șaptezeci de săptămâni. „... Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea și Sfântul Locaș, și sfârșitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ține până la sfârșit și împreună cu el și pustiirile... și pe aripa urâciunilor idolești va veni unul care pustiște, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât.” Daniel 9:26,27. Combinând distrugerea templului cu cea a orașului și deportarea multor evrei, există dovezi care ne ajută să înțelegem ce s-a întâmplat în anul 70 sub conducerea lui Titus, generalul Roman.

Pe lângă lunga listă deja dată – persecutarea sfinților, încercarea de a schimba vremurile și legile, atacarea „Prințului oștirii” și distrugerea orașului și a sanctuarului – Roma a împlinit chiar mai multe profeții. Aceasta va „... spurca Sfântul Locaș, cetățuia, vor face să înceteze jertfa necurmată și vor așeza urâciunea pustiitorului.” Daniel 11:31. Când templul a fost distrus, jertfele au încetat. În ceea ce privește profanarea și urâciunea pustiirii, au fost ridicate în templu steaguri (insigne militare) în timpul războiului purtat între anii 66 și 70 d.Hr. După aceea (în 132-135), când Răscoala condusă de Bar Kochba a fost suprimată, chiar în locul unde se afla templul, romanii au ridicat un templu dedicat lui Jove Capitoline. Un templu păgân pentru închinarea idolatră pus în locul în care Dumnezeu trebuia să fie venerat era o mare profanare și „o urâciune”.

Profețiile lui Isus referitoare la Roma

Urmând profețiile pe care Daniel le-a transmis cu privire la Roma, din nou fără a menționa imperiul pe nume, au fost cele ale lui Isus. El s-a referit la distrugerea Templului. „La ieșirea din Templu, pe când mergea Isus, ucenicii Lui s-au apropiat de El ca să-I arate clădirile Templului. Dar Isus le-a zis: „Vedeți voi toate aceste lucruri? Adevărat vă spun că nu va rămâne aici piatră pe piatră care să nu fie dărâmată.” Matei 24:1,2; Luca 21:5,6. De asemenea, El a vorbit, despre „urâciunea pustiirii” care stă „în Locul Sfânt” (versetul 15) și despre fuga pe care creștinii trebuiau să o facă pentru a evita suferințe și pericole grave. Versetele 16-20. Luca a consemnat cuvintele Mântuitorului despre asediul și distrugerea Ierusalimului, fuga creștinilor, suferința care avea să se abată asupra poporului evreu, ducerea evreilor din Ierusalim și repopularea orașului cu păgâni.

„Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape. Atunci, cei din Iudeea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă din el și cei de prin ogoare să nu intre în el. Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce este scris. Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țăță în acele zile! Pentru că va fi o strâmtorare mare în țară și mânie, împotriva norodului acestuia. Vor cădea sub ascuțișul sabiei, vor fi luați robi printre toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de neamuri, până se vor împlini vremurile neamurilor.” Luca 21:20-24. La patruzeci de ani după ce Mântuitorul a rostit aceste cuvinte, toate evenimentele au avut loc exact așa cum a spus El. Cu toate acestea, a existat o mare diferență între ceea ce s-a întâmplat cu cei care au crezut și au ascultat profeția Sa și cei care nu au făcut-o. Aceștia din urmă au suferit în vâltoarea luptei, iar unii și-au pierdut viața.

Cu privire la aceasta, Spiritul Profetic a declarat: „Hristos le-a dat ucenicilor un semn al prăpădului care avea să vină asupra Ierusalimului și le-a spus cum să scape: “Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape. Atunci cei din Iudeea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el; și cei de prin ogoare să nu intre în el. Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinească tot ce e scris”. Acest avertisment a fost dat ca să se țină seama de el după patruzeci de ani, la distrugerea Ierusalimului.

Creștinii au ținut seama de avertisment și nici unul n-a pierit la căderea cetății.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 630.

Ca urmare a avertismentului Său, creștinii au fugit din zona de conflict și au scăpat de distrugerea și suferința care au căzut asupra evreilor. Cât de importante au fost profețiile lui Isus pentru ei; mai mult decât simpla informare, viețile lor au fost salvate! La fel ca ei, vom fi binecuvântați și noi dacă apreciem valoarea profețiilor!

Asumarea titlurilor lui Dumnezeu

Deși profețiile de mai sus referitoare la sanctuarul din Ierusalim aparțin trecutului, ele oferă, de asemenea, dovezi pentru valabilitatea profețiilor Bibliei. Deoarece pericolele doctrine încă există și vor continua să existe în viitor, în mila Sa, Domnul ne-a avertizat și despre Antihrist, un subiect care este extrem de important astăzi.

„... căci nu va veni înainte ca să fi venit lepădarea de credință și de a se descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării, potrivnicul care se înalță mai presus de tot ce se numește „Dumnezeu” sau de ce este vrednic de închinare. Așa că se va așeza în Templul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu. (2 Tesaloniceni 2:3-4) Avertismentul se referă nu numai la doctrine și practici false, ci și la minuni care sunt făcute pentru a-i înșela pe cei care „n-au primit dragostea adevărului.” Versetul 10.

Roma - fiara din mare

În Apocalipsa 13:1-8 este o descriere a unei fiare care s-a ridicat din mare. „I s-a dat o gură [fiarei] care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni. Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruiască...” Versetele 5-7.

Deși în unele aspecte descrierea fiarei din Apocalipsa 13:1,2 pare diferită, în altele sunt izbitor de asemănătoare cu cele din Daniel (vezi Apocalipsa 13:5,6). În ambele cazuri, fiara se ridică din mare (Daniel 7:3,7; Apocalipsa 13:1) și are zece coarne. În Daniel, a patra fiară era diferită de fiarele anterioare, în timp ce în Apocalipsa era ca un leopard. Versetul 2. Mai mult, în Daniel 7:25, cornul cel mic a rostit cuvinte de hulă împotriva Domnului, în timp ce în Apocalipsa fiara însăși a făcut

acest lucru. A făcut război împotriva sfinților, în timp ce în Daniel cornul mic a făcut asta. În Daniel fiara avea un cap, în timp ce în Apocalipsa avea șapte capete. Cornul cel mic din Daniel 7 și fiara din Apocalipsa 13 au luptat împotriva lui Dumnezeu și a poporului Său. Istoria a consemnat că în Evul Mediu, Inchiziția și cruciadele purtate de Roma au provocat moartea a milioane de oameni.

Roma reprezentată ca o femeie beată de sângele sfinților

În Apocalipsa 17 este un alt simbol reprezentând Roma: o femeie, sau mai bine zis, o prostituată care a curvit cu regii pământului iar „locuitorii pământului s-au îmbătat de vinul curviei ei!” Versetul 2. „Femeia aceasta (era) îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus.” Versetul 6. Aceste fapte se potriveau cu cele ale cornului mic, care „va lupta cu sfinții Celui Preaînalt "(Daniel 7:25) și fiara cu șapte capete și zece coarne căreia i-a fost dat să „facă război cu sfinții și să-i biruiască.” Apocalipsa 13:7.

În explicația celor șapte capete ale fiarei apare un detaliu care nu lasă nici o îndoială cu privire la relaționarea femeii cu Roma. La început Ioan a scris, în versetul biblic: „Și am văzut o femeie șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.” Apocalipsa 17:3. El a scris, de asemenea, că: „cele șapte capete sunt șapte munți pe care șade femeia.” (versetul 9), dezvăluind sediul femeii simbolice pe „cele șapte dealuri” pe care este construită Roma. Numele acestor dealuri sunt Quirinal, Viminal, Capitoline, Esquiline, Palatine, Caelian și Aventine, corespunzând perfect cu celelalte profeții legate de acest subiect.

Aprecierea luminii profeției

Isus a subliniat importanța profeției. El s-a referit la ea din nou și din nou și i-a încurajat pe ucenicii Săi să o aplice astfel încât să fie pregătiți și să nu fie surprinși sau prinși pe nepregătite de ceea ce se va întâmpla cu trecerea timpului.

„Timpul venirii lui Hristos, ungerea Lui prin Duhul Sfânt, moartea Lui și vestirea Evangheliei la neamuri erau arătate cu precizie... Hristos a stăruit ca ucenicii Lui să înțeleagă însemnătatea studiului profețiilor. Referindu-Se la profeția dată lui Daniel cu privire la timpul lor, El le-a zis: “Cine citește să înțeleagă.” Matei 24:15.” După înviere, El le-a

explicat ucenicilor din toți profeții “ce era cu privire la El.” Luca 24:27. Mântuitorul vorbise prin toți profeții.” –*Hristos Lumina Lumii*, p. 234.

„Planul Lui era să le lumineze înțelegerea și să le prindă credința de “Cuvântul temeinic al profeției”. El dorea ca adevărul să prindă o rădăcină puternică în mintea lor, nu numai pentru că era susținut de mărturia Sa personală, ci datorită dovezilor neîndoielnice prezentate de simbolurile și umbrele legii tipice și de către profețiile Vechiului Testament. Trebuie ca urmașii lui Hristos să aibă o credință inteligentă nu numai pentru ei, ci și pentru a putea duce lumii cunoștința despre Hristos. Și, ca prim pas în răspândirea acestei cunoștințe, Isus i-a îndreptat pe ucenici către “Moise și toți prorocii”. Aceasta era mărturia dată de Mântuitorul înviat cu privire la valoarea și importanța Scripturilor Vechiului Testament.” –*Tragedia veacurilor*, p. 349.

Așa ar trebui să fie cu noi: „Pe măsură ce vedem împlinirea profeției, credința noastră în triumful final al împărăției lui Hristos ar trebui să se întărească; și noi ar trebui să mergem înainte cu un curaj reînnoit pentru a face lucrarea care ne-a fost stabilită.” –*Slujitorii Evangheliei*, pp. 26,27.

Iubiți frați și surori din întreaga lume, după ce trecem printr-un tunel lung, răsuflăm ușurați când vedem lumina la capătul lui. Lumina strălucitoare a profeției este exact la fel. Dă speranță și perspectivă. Fără profeție, nu avem îndrumare sau orientare. Proverbe 29:18. Dar profeția oferă îndrumare minunată, la fel cum Israel în pustie a avut „stâlpul de nor, pentru a-i conduce pe cale.” Exodul 13:21.

Prin urmare, să luăm aminte la „cuvântul prorociei făcut și mai tare.” Să „luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre.” (2 Petru 1:19), pentru că de aceea a dat Domnul profeții poporului Său. Alt motiv este că „vremea este aproape.” „Aceste cuvinte sunt vrednice de crezare și adevărate. Și Domnul Dumnezeu duhurilor prorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând.” „Și, iată, Eu vin curând ! Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!” „Iată, Eu vin ca un hoț.” Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!” „Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!” Apocalipsa 22:10,6,7; 16:15; 1:3.

Domnul să ne ajute, iubiți frați și surori, ca, după ce vom primi această mare lumină, să fim printre „binecuvântații” (fericiții), care „citesc” și „păzesc” cuvintele pe care ni le-a dat El.

Amin.

Prelegerea 3, Duminică, 3 decembrie 2023

GLOBALIZAREA

Douglas Francis, Statele Unite ale Americii / India / Sri Lanka

„Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.” Romani 12:2.

Mai mult decât în orice moment dinainte, lumea introduce cuvinte și termeni noi în vocabular. Astfel, în ultima vreme, auzim despre "globalizare" practic în fiecare zi; și, cu bună știință sau fără să știm, o experimentăm. Revoluția Industrială (1760-1830) și A Doua Revoluție Industrială, cunoscută și sub numele de Revoluția Tehnologică (1870-1920), au împins conceptul de globalizare cu ideea sa de "Sat Global".

Cuvântul este folosit frecvent astăzi de liderii politici, economici și financiari, așa că devine din ce în ce mai familiar. *Dicționarul Merriam-Webster* o definește ca „starea de globalizare; în special: dezvoltarea unei economii globale din ce în ce mai integrate, marcată în special de comerțul liber, fluxul liber de capital și exploatarea piețelor străine de muncă mai ieftine.”

Altă definiție a fost publicată de Institutul Peterson pentru Economie Internațională pe 22 octombrie 2022: „*Globalizarea* este cuvântul folosit pentru a descrie interdependența tot mai mare a economiilor, culturilor și populațiilor lumii, cauzată de comerțul transfrontalier cu bunuri și servicii, tehnologie și fluxuri de investiții, oameni și informații.”

Aceasta constituie o unire a tuturor domeniilor societății peste granițe și exact aceasta se vede în economiile lumii de astăzi.

Globalizarea și societatea

Bunurile și serviciile, oamenii, banii, armele, drogurile, produsele biologice, traficul pe Internet, virusii informatici și gazele cu efect de seră sunt transferate astăzi peste granițe. Ceea ce este nou acum este viteza, scala și ușurința transferului. Stilurile, moda, gusturile, ideile, credințele și bolile s-au răspândit rapid și larg în întreaga lume, mai mult decât în orice altă perioadă a istoriei lumii. Covid-19 și Ebola sunt exemple în acest sens în ultimii ani. În plus, industria internațională a lanțului de aprovizionare a creat un mod complet nou de a face afaceri la scară globală.

Între timp, industrializarea și automatizarea au dus la eliminarea unor categorii întregi de locuri de muncă. Noua cultură a creat, de asemenea, o cale pentru crizele mondiale recente, cum ar fi traficul de persoane, imigrația ilegală și legală și numeroase activități ilegale care duc la exploatarea forței de muncă ieftine.

Globalizarea în trecut și în Biblie

Din punct de vedere istoric, imperiile și colonizarea au jucat un rol semnificativ în modelarea ordinii mondiale prin promovarea globalizării. Această interconectare și interdependență nu este nouă, deoarece imperiile antice romane, mongole și otomane și-au extins teritoriile prin cuceriri și comerț, conectând oamenii pe distanțe mari. Colonizarea europeană a Americii, Africii și Asiei a sporit și mai mult comerțul global, creând noi modele economice, politice și sociale. Dar dinamica globală a puterii și inegalitățile persistă, globalizarea aducând beneficii, precum și probleme de creștere economică și probleme de mediu.

Conceptul de globalizare, așa cum îl înțelegem astăzi, nu exista când a fost scrisă Biblia. Cu toate acestea, Scripturile conțin exemple care ating anumite aspecte ale acesteia, cum ar fi răspândirea ideilor, comerțul și schimbul cultural.

Noul Testament a înregistrat călătoriile extinse ale apostolului Pavel în timp ce predica Evanghelia și înființa biserici în diferite orașe mediteraneene. Scrisorile sale au contribuit la răspândirea creștinismului peste granițele lingvistice și culturale, promovând astfel o formă de globalizare culturală.

Vechiul Testament a relatat exemple de schimburi comerciale și culturale între israeliții antici și alte națiuni. Vizita Reginei din Seba la

regele Solomon și construcția primului Templu au fost exemple în acest sens. Astfel de schimburi au fost de fapt forme timpurii de globalizare, deoarece construcția templului a necesitat resurse globale. În același timp, dușmanul a persistat în sabotarea planului de mântuire al lui Dumnezeu.

Globalizarea duce la unire

Globalizarea se adresează întotdeauna unificării, în timp ce Dumnezeu cere poporului Său să fie separat, unic și diferit de lume. Geneza 9:1 spune: „Dumnezeu a binecuvântat pe Noe și pe fiii săi și le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul.” Dumnezeu a vrut ca ei să se împrăștie și să umple pământul, în timp ce diavolul a făcut tot ce a putut pentru a aduna oamenii.

„Acea care au dorit să uite pe Creatorul lor și să lepede restrângerea adusă de Legea Sa simțeau o continuă plictiseală și supărare datorită învățaturii și exemplului semenilor lor temători de Dumnezeu și, după un timp, au hotărât să se separe de cei care se închinau lui Dumnezeu. Ca urmare au pornit spre câmpia Șinear, pe malurile fluviului Eufrat. Ei au fost atrași de frumusețea locului și fertilitatea solului și pe această câmpie s-au hotărât să-și facă sălașul.

„Aici au hotărât să zidească o cetate și în ea să înalțe un turn uimitor de înalt, așa încât să devină o minune a lumii. Această lucrare era menită să împiedice împrăștierea oamenilor în colonii. Dumnezeu i-a îndrumat pe oameni să se întindă pe întreaga suprafață a pământului pentru a-l popula și a-l supune; dar acești constructori ai Babelului erau hotărâți să-i țină pe toți ai lor uniți într-o societate și să întemeieze o monarhie, care în cele din urmă să stăpânească întregul pământ.” –*Patriarhi și Profeți*, pp. 118,119.

Nimrod a fost un lider proeminent în timpul erei de după potop. Numele său însemna „rebeliune” și era un simbol iconic al unei generații apostate, idolatre. „Astfel, cetatea lor avea să devină metropola unui imperiu universal; gloria ei avea să stârnească admirația și omagiul lumii și să-i facă vestiți pe întemeietorii ei.” –*Patriarhi și profeți*, p. 119.

Construirea Turnului Babel a fost un efort unit și a fost cu siguranță o nouă ordine mondială. Constructorii din Babel doreau faimă și renume. Având o singură limbă pentru a comunica era deosebit de avantajos. „Tot pământul avea o singură limbă și aceleași cuvinte. „Pornind ei înspre

răsărit, au dat peste o câmpie în țara Șinear și au descălecat acolo.” „Și au mai zis: „Haidem să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârș să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!” Geneza 11:1,2,4. În aceeași locație, după un timp, Regele Nebucadnețar a construit Babilonul. Oamenii știau că nu era practic ca toți să stea într-un singur loc și că singura alternativă era ca ei să se împrăștie. Cu toate acestea, au ales să rămână sub un singur nume și steag ca un front unit. Proiectau un guvern mondial unic. Ce a făcut Dumnezeu în privința asta? El le-a distrus atât planul, cât și construcția turnului.

Blestemul lui Dumnezeu asupra Babelului

„Haidem să Ne pogorâm și să le încurcăm acolo limba, ca să nu-și mai înțeleagă vorba unii altora. Și Domnul i-a împrăștiat de acolo pe toată fața pământului; așa că au încetat să zidească cetatea. De aceea, cetatea a fost numită Babel, căci acolo a încurcat Domnul limba întregului pământ și de acolo i-a împrăștiat Domnul pe toată fața pământului.” Geneza 11:7-9. Domnul a intervenit. Descendenții lui Noe au fost astfel separați unul de celălalt datorită limbilor. Geneza 10:31.

Dumnezeu a avut grijă de poporul Său

Providențial, Dumnezeu a păstrat linia sfântă a poporului rămășiței din care urma să vină Mesia. În Faptele Apostolilor 7:2-4, discursul lui Ștefan se referea la Geneza 12:1. „Ștefan a răspuns: „Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran. Și i-a zis: ‘Ieși din țara ta și din familia ta și du-te în țara pe care ți-o voi arăta.’ El a ieșit atunci din țara haldeenilor și s-a așezat în Haran. De acolo, după moartea tatălui său, Dumnezeu l-a strămutat în țara aceasta, în care locuiți voi acum.”

Mesopotamia, zona dintre două râuri, nu era alta decât Babilonul. Dumnezeu i-a spus lui Avram să părăsească acel loc. Până atunci, Satana profanase potențiala linie sfântă a generației rămase. Singura cale de a o proteja era ca Dumnezeu să-i scoată pe strămoșii lui Mesia din acea societate coruptă. Iosua a explicat acest lucru. „Iosua a zis întregului popor: „Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel: ‘Părinții voștri, Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, locuiau în vechime de cealaltă

parte a râului (Euftrat) și slujeau altor dumnezei. Eu am luat pe tatăl vostru Avraam din cealaltă parte a râului și l-am purtat prin toată țara Canaanului; i-am înmulțit sămânța și i-am dat pe Isaac.” Iosua 24:2,3.

„Domnul S-a arătat lui Avram și i-a zis: „Toată țara aceasta o voi da seminței tale.” Și Avram a zidit acolo un altar Domnului, care i Se arătase. De acolo a pornit spre munte, la răsărit de Betel, și și-a întins cortul având Betelul la apus și Ai la răsărit. A zidit și acolo un altar Domnului și a *chemat Numele Domnului.*” Geneza 12:7,8, subliniere adăugată. Avram a căutat să onoreze numele lui Dumnezeu, în timp ce cei răsculați și-au căutat propria faimă. Deși Dumnezeu a ocrotit națiunea, ea l-a respins pe Mesia. Cu toate acestea, Dumnezeu a răspândit Evanghelia în întreaga lume prin oameni aleși și Duhul Sfânt, zădărnici încercările lui Satana de a distruge poporul ales. Marele adversar a insistat, dar Dumnezeu a intervenit întotdeauna, păstrând o rămășiță.

Dumnezeu a anulat blestemul de la Babel

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.” Faptele Ap. 1:8. Oameni din aproximativ treisprezece țări s-au adunat la Ierusalim în ziua Cincizecimii. Toți au fost chemați, tuturor li s-a predicat și au fost uniți în „numele lui Isus.” Unitatea Bisericii lui Hristos este unul dintre cele mai puternice indicii ale puterii Evangheliei. Duhul Sfânt reunește indivizi din medii, culturi, limbi și temperamente diferite într-un singur trup în Hristos; și lumea ia notă.

Pe de altă parte, tehnologia modernă încearcă să unească oamenii ștergând barierele lingvistice. De exemplu, CEO-ul Google, Sundar Pichai, a vorbit pozitiv despre Google Translate și despre capacitatea sa de a conecta oamenii din diferite limbi și culturi. Pe 11 mai 2022, el a postat pe Twitter, “Încântat de progresele noastre în înțelegerea limbajului natural, care poate face lucruri precum rezolvarea problemelor de cuvinte matematice și răspunsuri mai bune la întrebări în mai multe limbi. Cel mai recent model al nostru PaLM [Pathways Language Model] demonstrează capacități inovatoare în probleme de limbaj, raționament și cod. Adăugăm 24 de limbi noi la Google Translate, vorbite de peste 300 de milioane de oameni. Am făcut-o cu o

tehnică A.I. numită 'zero-shot learning' - modelul a învățat să traducă fără să vadă vreodată traduceri în aceste limbi.”

Babilonul Modern, Apocalipsa și Statele Unite

Cartea Apocalipsei poate fi văzută ca un avertisment împotriva pericolelor globalizării, în special în formele sale economice și politice. Apocalipsa 13 descrie un guvern mondial puternic, opresiv, care va exercita controlul asupra comerțului și a schimburilor, folosind un sistem de puncte și credite pentru a reglementa cumpărarea și vânzarea. Un astfel de sistem, deși nu este semnul fiarei, este interpretat de unii ca reprezentând pericolele puterii economice centralizate și pierderea libertății și autonomiei individuale.

Biblia și lumea creștină au un dușman comun, diavolul, șarpele cel vechi, balaurul cel mare. Schimbările sunt în lucruri ascunse de cunoștința multora dintre noi. Generațiile mai tinere vorbesc despre dușmani comuni care formează un front unit fără să-și dea seama că adevăratul dușman se află în spatele tuturor eforturilor de a distrage atenția maselor și mai ales a rămășiței Domnului.

Papa Francisc, primul papă iezuit, vorbește adesea despre probleme comune în tandem cu liderii politici. Scrisoarea sa Enciclică, *Laudato Si*, publicată pentru prima dată pe 24 mai 2015, cu titlul „Despre îngrijirea casei noastre comune.” Publicația a subliniat poluarea și schimbările climatice, problema apei, pierderea biodiversității, scăderea calității vieții umane, prăbușirea societății, inegalitatea globală, slabele tratamente cu privire la „pământul soră” și alte subiecte comune.

„Unul din capetele ei părea rănit de moarte, dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.” Apocalipsa 13:3. La 23 septembrie 2015, Papa Francisc a vizitat Casa Albă; iar a doua zi, el s-a adresat sesiunii comune a Congresului SUA din Washington, DC. Tema discursului a fost schimbările climatice și familia.

La 25 septembrie 2015, el a ținut un discurs în timpul celei de-a 70-a sesiuni a Națiunilor Unite, concentrându-se pe sărăcie, imigrație, familie și schimbări climatice. El a primit aplauze în picioare timp de câteva minute de la liderii și reprezentanții a 193 de țări. *UN News* (Știrile ONU) a citat cuvintele Papei și a comentat după cum urmează: „Viitorul ne cere decizii critice și globale în fața conflictelor mondiale care vor crește numărul celor excluși și al celor în nevoie”, a declarat el într-un

discurs chiar înainte de adoptarea oficială de către Adunarea Generală a unui nou cadru global, *Transformarea lumii noastre: Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă*, compus din 17 obiective și 169 de ținte pentru eliminarea sărăciei, combaterea inegalității și susținerea climei în următorii 15 ani.”

Acordul de la Paris a fost un alt acord strategic care a fost semnat pentru combaterea schimbărilor climatice; iar ONU, în publicația sa, a indicat că „Implementarea Acordului de la Paris necesită *transformarea economică și socială*, bazată pe cea mai bună știință disponibilă.” „Acordul de la Paris este un *tratat internațional obligatoriu din punct de vedere juridic privind schimbările climatice*. Acesta a fost adoptat de 196 de partide la Conferința ONU privind schimbările climatice (COP21) de la Paris, Franța, la 12 decembrie 2015. Acesta a intrat în vigoare la 4 noiembrie 2016.” (Sublinieri adăugate).

Scrisoarea Enciclică *Caritas in Veritate* al Papei Benedict al XVI-lea, din 29 iunie 2009.

„În fața creșterii neîncetate a interdependenței globale, există o nevoie puternic simțită, chiar și în mijlocul unei recesiuni globale, de o reformă a Organizației Națiunilor Unite și, de asemenea, a instituțiilor economice și financiare internaționale, astfel încât conceptul de familie de națiuni să poată dobândi aparență reală. De asemenea, se simte nevoia urgentă de a găsi modalități inovatoare de punere în aplicare a principiului responsabilității de a proteja și de a oferi națiunilor mai sărace un vot mai eficient în luarea deciziilor comune. Acest lucru pare necesar pentru a ajunge la o ordine politică, juridică și economică care poate crește și da direcție la *Cooperare Internațională* sau pentru dezvoltarea *solidarității* tuturor popoarelor. Pentru a gestiona *economia globală*; pentru a revigora economiile afectate de criză; pentru a evita orice deteriorare a crizei actuale și dezechilibrele mai mari care ar rezulta; pentru a aduce dezarmarea integrală și în timp util, securitatea alimentară și pace; pentru a garanta protecția mediului și pentru a reglementa migrația: pentru toate acestea, este nevoie urgentă de o *adevărată autoritate politică mondială*, așa cum a indicat predecesorul meu, binecuvântatul Ioan al XXIII-lea, cu câțiva ani în urmă. *O astfel de autoritate ar trebui să fie reglementată prin lege, să respecte în mod consecvent principiile de subsidiaritate și solidaritate, să se stabilească*

binele comun, și să se angajeze să se asigure autenticitatea *dezvoltării integrale umane* inspirată de valorile dragostei în adevăr. În plus, o astfel de autoritate ar trebui să fie *recunoscută universal* și să fie investită cu puterea efectivă de a asigura securitatea pentru toți, respectul pentru Justiție și respectul pentru drepturi." (Sublinieri adăugate)

Papii și-au schimbat abordările recent atunci când se adresează publicului și vorbesc exact ca alți politicieni și lideri mondiali.

În 2015, Departamentul pentru Afaceri Economice și Sociale al ONU a publicat următoarea declarație, la care Papa Francisc s-a referit în discursul său la ONU. “Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă,” adoptat de toate statele membre ale Organizației Națiunilor Unite în 2015, oferă un plan comun pentru pace și prosperitate pentru oameni și planetă, acum și în viitor. Ca punct central acesta are 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), care reprezintă un apel urgent la acțiune într-un parteneriat global din partea tuturor țărilor dezvoltate sau în curs de dezvoltare. Ei recunosc că eradicarea sărăciei și a altor lipsuri trebuie să meargă mână în mână cu strategii care îmbunătățesc sănătatea și educația, reduc inegalitatea și stimulează creșterea economică – toate în timp ce abordează schimbările climatice și lucrează pentru a ne păstra oceanele și pădurile.”

2030 nu este foarte departe și toate aceste sisteme solicită în curând unitatea globală în elaborarea politicilor. Toate forțele lucrează împreună, mână în mână. „... Și tot pământul se mira după fiară.” Apocalipsa 13:3. Restul profețiilor sunt pe cale să se împlinească.

Potrivit puterilor conducătoare, atingerea obiectivelor lor va necesita schimbări enorme în economii, societăți și programe școlare. Ei consideră toate acestea ca fiind necesare pentru a salva lumea - în timp ce își sporesc propria putere. Guvernele vor trebui să acorde prioritate la ceea ce au decis că este necesar în dezvoltarea durabilă, iar întreprinderile vor trebui să adopte aceste practici. În același timp, curricula școlară va fi modificată pentru a integra sustenabilitatea în predare, astfel încât generațiile viitoare să fie instruite în importanța realizării viitorului dorit.

Papa Francisc a promovat această agendă și a făcut numeroase declarații despre sprijinul său pentru planul de a proteja planeta și de a reduce sărăcia. Dar rețineți: el nu discută subiecte morale - căsătoria între persoane de același sex, homosexualitatea și avortul. În schimb, el

vorbește în mod constant despre subiecte populare, după cum a raportat Associated Press pe 25 ianuarie 2023: „Papa Francisc a criticat legile care incriminează homosexualitatea ca fiind "nedrepte", spunând că Dumnezeu Își iubește toți copiii așa cum sunt și a cerut Episcopilor Catolici care susțin legile să primească persoanele LGBTQ în biserică.” Profetul Ezechiel a avertizat: „Preoții lui calcă Legea Mea și Îmi pângăresc lucrurile Mele sfinte, nu fac nicio deosebire între ce este sfânt și ce nu este sfânt, nici nu învață pe oameni să facă deosebire între ce este necurat și ce este curat...” Ezechiel 22:26.

Un alt raport de la Vatican (Reuters) din 4 octombrie 2021 a declarat: „Papa Francisc și alți lideri religioși au făcut un apel comun, luni, pentru Conferința ONU privind schimbările climatice (COP26) de luna viitoare pentru a oferi soluții concrete pentru a salva planeta de „o criză ecologică fără precedent.” Întâlnirea „Credință și știință: Pregătire pentru COP26” a reunit lideri creștini, inclusiv Arhiepiscopul de Canterbury Justin Welby și Patriarhul Ecumenic Ortodox Bartolomeu, precum și reprezentanți ai Islamului, iudaismului, hinduismului, sikhismului, budismului, confucianismului, taoismului, zoroastrismului și jainismului.”

Citatele de mai sus au arătat că Satana pregătește scena pentru actul său final. Activitățile fiarei au o abordare universală și un impact global – „locuitorii pământului ... vor fi uimiți...” Apocalipsa 17:8, *Noua Versiune Internațională*. Fiara este atât o putere politică, cât și o putere religioasă. „Toți locuitorii pământului se vor închina fiarei” (*Apocalipsa 14:8*) și balaurului, pentru că nu există nimeni ca fiara. Ceea ce scoate în evidență fiara este autoritatea ei de a-și impune voința și de a-i face pe plac Balaurului.

Pe 9 martie 2023, „EarthBeat, un proiect *Reporter Național Catolic*,” a dat următorul titlu unui articol: „La aniversarea de 10 ani, Papa Francisc este văzut ca un lider global în domeniul mediului.”

O strategie profetizată pentru globalism

„Din acest motiv, Satana a hotărât că trebuie să acționeze într-o formă mai blândă. Stricase deja doctrinele Bibliei, iar tradițiile care aveau să ruineze milioane de suflete prindeau rădăcini adânci. Reținându-și ura, a decis să nu-i ațâțe pe supușii lui la o asemenea prigoană amară, ci să conducă biserica să se lupte pentru diferitele

tradiții, în locul credinței date sfinților o dată pentru totdeauna.” –*Scrieri Timpurii*, pp. 226, 227.

„Nu sunt mulți, nici chiar printre educatorii și bărbații de stat, care înțeleg cauzele care stau la baza stării de față a societății. Cei care țin frâiele guvernării nu sunt în stare să rezolve problema corupției morale, a sărăciei, pauperismului și a creșterii criminalității. Ei se luptă în zadar să așeze operațiunile de afaceri pe o bază mai sigură. Dacă oamenii ar lua seama la învățătura Cuvântului lui Dumnezeu, ei ar afla o soluție pentru problemele care-i uluiesc.” - (*9T*, p. 13).

Iezuitul Papa Francisc, devine din ce în ce mai popular și recunoscut ca lider. Sora Ellen G. White a descris foarte clar natura iezuiților. „În vremea aceea a fost creat ordinul iezuiților, cel mai tiran, cel mai lipsit de conștiință și puternic dintre toți apărătorii papalității. Călugării acestui ordin erau cu totul izolați de orice fel de legături pământești și interese omenești, morți față de cerințele afecțiunii naturale, cu rațiunea și conștiința complet înăbușite, ei nu cunoșteau nici o regulă, nici o legătură, în afară de aceea a ordinului lor, și nici o datorie în afară de aceea a extinderii puterii lui. Evanghelia lui Hristos i-a făcut în stare pe credincioșii ei să facă față primejdiei și să suporte suferințele, fără să se descurajeze din cauza frigului, a foamei, a trudei și a sărăciei, ca să înalțe steagul adevărului, suferind scaunul de tortură, temnița și rugul. Pentru a lupta împotriva acestor forțe, iezuismul îi inspira pe urmașii lui cu un fanatism care-i făcea în stare să îndure și ei primejdii asemănătoare ca să opună puterii adevărului toate mijloacele de amăgire. N-a existat o crimă mai oribilă pe care să n-o săvârșească, nici o amăgire josnică pentru a o practica, nici o prefăcătorie prea perfidă la care să nu recurgă. Legați prin jurământ pentru o sărăcie și umilință continuă, ei aveau scopul de a câștiga bogăție și putere, ca să fie devotați înăbușirii protestantismului și restabilirii supremației papale.” –*Tragedia veacurilor*, p. 234.

Războiul Spiritual astăzi

„El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte, pentru că *toate neamurile* au băut din vinul mâniei curviei ei și împărații pământului au curvit cu

ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.” Apocalipsa 18:2,3 (Sublinieri adăugate).

„O falsă interpretare va fi dată cuvintelor lor, iar asupra motivelor lor va fi pusă cea mai rea intenție.... Corupția politică distruge iubirea de dreptate și respectul pentru adevăr; chiar și în America cea liberă, conducătorii și legiuitorii, pentru a-și asigura favoarea publică, se vor supune cererii populare după o lege care să impună păzirea duminicii. Libertatea de conștiință, obținută cu un sacrificiu atât de mare, nu va mai fi respectată.” –*Tragedia veacurilor*, p. 592.

„Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei! Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.” Apocalipsa 18:4,5.

Aceeași voce care l-a chemat pe Avram din Babilon Își cheamă poporul Său din bisericile căzute de astăzi. „Vremea de azi este o vreme de idolatrie... Desigur, nu se mai văd altare, nu mai sunt chipuri asupra cărora să se oprească ochiul; cu toate acestea, mii slujesc zeilor acestei lumi... Mulțimi de oameni au o concepție greșită despre Dumnezeu și despre atributele Sale și slujesc tot așa un zeu fals, cum făceau închinătorii lui Baal. Mulți chiar dintre aceia care pretind a fi creștini, s-au unit cu influențele care se împotrivesc continuu lui Dumnezeu și adevărului Său.” <https://www.ministrymagazine.org/archive/2022/08/Crises-in-our-worldChrist-in-our-hearts-note5>. – *Profeți și Regi*, p. 177.

Suntem avertizați să evităm a fi ca cei din lume. Să ieșim din Babilon și să lepădăm practicile babiloniene. „Domnul va avea un popor așa de veritabil cum este oțelul și cu o credință așa de fermă ca stânca de granit. Ei trebuie să fie martorii Săi în lume, uneltele Sale spre a face o lucrare specială și glorioasă în ziua pregătirii Lui.” –*4T*, pp. 594,595.

Concluzie

În această epocă a globalizării, mesajul poporului rămășiței nu a fost niciodată mai relevant. Când vedem lumea unindu-se sub un singur steag, trebuie să ne amintim de chemarea de a ieși din Babilon și de a nu lua parte la fărâdelegile care vor aduce plăgi asupra celor ce îl resping pe Dumnezeu. În calitate de creștini, suntem chemați să rămânem tari în credința lui Isus și să urmăm exemplul Său. Trebuie să veghem și să fim

gata pentru venirea Lui. „De aceea , și voi fiți gata; căci Fiul omului va veni în ceasul în care nu vă gândiți.” Matei 24:44.

Să fim încurajați de solia din Apocalipsa 14:12. „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” În timp ce așteptăm cu nerăbdare a Doua Venire a lui Hristos, să fim fideli credinței noastre și să ne încredem în promisiunile lui Dumnezeu.

„Cel ce adeverește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând.” Amin. Vino, Doamne Isuse! Harul Domnului Isus Hristos să fie cu voi cu toți! Amin.” Apocalipsa 22:20,21.

Amin.

Prelegerea 4, Marți, 5 decembrie 2023

ECUMENISMUL

de Humberto Avellaneda, Columbia

„Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” Ioan 17:20,21.

În rugăciunea Sa de mijlocire, Domnul Isus a vorbit despre unitate, dar despre ce unitate vorbea? A pus El bazele ecumenismului?

Acesta este versetul biblic pe care oamenii îl folosesc pentru a apăra ecumenismul. Dar ceea ce a vrut să spună Maestrul în aceste versete este unitatea unei legături vitale a omului cu Dumnezeu, prin Duhul Sfânt în credință și prin slujirea unui Hristos înviat. El s-a rugat pentru un grup de oameni care încă se luptau pentru supremație, pentru că o astfel de dispută a avut loc între cei doisprezece ucenici. Luca 22:24-30. Isus Hristos S-a rugat Tatălui ca acești oameni să fie uniți în credință, spirit și obiective. Ceea ce a subliniat El nu a fost o apropiere între diferite religii, pentru că rugăciunea Sa publică era pentru ucenici. Lucrul cel mai important a fost unitatea acestor oameni hirotoniți cu Tatăl, Fiul și biserica Sa în adevărata credință.

Trăind în mijlocul enormelor diviziuni religioase ale lumii evreiești (Farisei, Saduchei, zeloți, Irodieni, esenieni, etc.), văzând dezbinarea continuă dintre ucenicii Săi - care se străduiau să obțină cele mai bune poziții în presupusa guvernare viitoare a învățătorului lor – și prevăzând separările viitoare din Biserica Sa, Isus s-a rugat pentru unitate, „ca ei să fie una, așa cum suntem Noi una.” Ioan 17:22. Astăzi creștinismul a luat această rugăciune ca fundament al mișcării ecumenice, care încearcă să unească cele peste 33.000 de confesiuni creștine din lume. În această lectură, vom analiza câteva aspecte generale ale ecumenismului în contextul profetiilor finale.

Într-o lume globalizată, care caută unitatea la toate nivelurile, este normal ca unitatea să fie căutată și între religii prin mișcarea Ecumenică. O definiție a acesteia este „efortul de a face idealul unității creștine o realitate concretă aici în lume prin cooperarea internațională și Uniunea organică a denominațiilor.”

Semnificația cuvântului „*ecumenis*”

Dicționarul limbii spaniole, ediția 30, actualizarea 2022, definește ecumenismul după cum urmează: "ecumenism: din gr. *οἰκουμένη* *oikouménē*, întreaga lume, și-ism. Tendință sau mișcare care încearcă să restabilească unitatea între toate bisericile creștine.”

Wikipedia, enciclopedia liberă definește mișcarea după cum urmează: „Ecumenismul este tendința sau mișcarea care încearcă să stabilească unitatea creștină, adică unitatea diferitelor confesiuni religioase creștine „istorice”, separate de marile schisme. Din greaca veche *οἰκουμένη* (*oikoumenē*, deși se pronunță [în greaca modernă] *ikumeni*, înseamnă „teren locuit.” Deși cuvântul *oikoumenē* a fost folosit încă din vremea Imperiului Roman pentru a exprima totalitatea țărilor cucerite, lumea ca unitate, astăzi cuvântul ecumenism are o semnificație eminentă religioasă și este folosit pentru a se referi la mișcările existente în cadrul creștinismului al căror scop constă în unificarea diferitelor confesiuni creștine care sunt separate de diferențe de doctrină, istorie, tradiție sau practică.”

Cu alte cuvinte, ecumenismul înseamnă „unirea confesiunilor religioase creștine în punctele comune de doctrină.” Am considera marea diversitate de credințe doar în bisericile protestante ca dovadă

concludentă că acest lucru nu s-ar întâmpla niciodată. Dar ce dezvăluie profeta?

Serva Domnului ne vorbește despre aceasta. „Dar s-a văzut, de-a lungul anilor, în bisericile de credință protestantă, un sentiment puternic și mereu crescând în favoarea unei uniri întemeiate pe punctele comune de doctrină. Pentru a se asigura o astfel de unire, este neapărat necesar să se renunțe la discutarea subiectelor asupra cărora nu sunt de acord — oricât de importante ar fi din punct de vedere biblic.” —*Tragedia veacurilor*, p. 444.

Astăzi Roma susține și conduce un ecumenism care aparent caută reconcilierea creștinilor prin apropierea colectivă a diferitelor confesiuni, dar aceasta este concepută doar ca motiv de întoarcere a fraților separați la sânul Bisericii mamă.

În această interpretare specifică a parabolei oii pierdute, Roma este considerată "singura turmă autentică", unde Duhul Sfânt dorește să reintegreze toate "oile pierdute" care au abandonat odată, potrivit lor, singura Biserică creștină adevărată. Papa se consideră singurul păstor adevărat, pe care Hristos l-a însărcinat să caute și să întoarcă la adevărata turmă. Acest lucru arată că, indiferent de cât de mult dialog și apropiere ecumenică se manifestă astăzi, Roma nu a renunțat la o iotă din pretențiile sale de supremație și nici nu o va face vreodată.

Serva Domnului spune următoarele: „Și aceasta este religia la care protestanții încep să se uite cu multă bunăvoință și care, în cele din urmă, se va uni cu protestantismul. Totuși, această unire nu va fi efectuată printr-o schimbare în catolicism, pentru că biserica Romei nu se va schimba niciodată. Ea se pretinde infailibilă. Protestantismul va fi cel care se va schimba. Adoptarea ideilor liberale din partea sa îl conduce într-o poziție în care va putea să se ia de mână cu catolicismul.” —*Review and Herald*, June 1, 1886.

„Romanismul din lumea veche și protestantismul apostaziat din lumea nouă vor lua o atitudine asemănătoare față de aceia care cinstesc toate învățăturile divine. America va acționa în același mod împotriva celor care onorează toate preceptele divine.” —*Tragedia veacurilor*, p. 616. Vezi și *Evenimentele Ultimelor Zile*, pagina 130.

Acesta este scopul ecumenismului. Pare a fi bun în sensul așa-numitei unități, dar duce la simularea și camuflarea dogmelor Romei,

astfel încât să poată da mai târziu o lovitură decisivă împotriva fiilor credincioși ai lui Dumnezeu.

Când Isus și-a început slujirea, diavolul L-a ispitit oferindu-i stăpânire asupra *oikoumenē* (*ikuméni*). Răspunsul lui Isus a fost: "să te închini Domnului Dumnezeuului tău și numai Lui să-i slujești." Luca 4:8. El a răspuns: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.” Marcu 12:17. Într-adevăr, iubiți frați și surori, Creștinii nu vor accepta niciodată ceea ce El a dat la o parte.

Ecumenismul Modern în profeție

Ecumenismul a existat de-a lungul timpului, dar ecumenismul modern se află în profețiile cu privire la zilele de pe urmă.

Mișcarea Ecumenică modernă a început la sfârșitul secolului 19 și începutul secolului 20, când Bisericele creștine au început să se roage și să lucreze împreună interconfesional. Până la sfârșitul anilor 1920, au fost formate mai multe mișcări de pionierat în scopul de a promova unitatea bisericii în întreaga lume.

În 1937, liderii bisericilor au fost de acord să formeze un Consiliu Mondial al Bisericilor (CMB); dar izbucnirea celui de-al doilea război mondial a întârziat organizarea oficială până în August 1948, când reprezentanții a 147 de biserici s-au întâlnit la Amsterdam, Olanda, pentru a înființa CMB.

Ce este Consiliul Mondial al Bisericilor? Este o comunitate formată din 352 de biserici din peste 120 de țări, reprezentând peste 580 de milioane de creștini din întreaga lume. Este cea mai mare și mai reprezentativă dintre numeroasele organizații ale mișcării ecumenice moderne. Scopul său este unitatea creștină, cuprinzând majoritatea Bisericilor Ortodoxe, un număr mare de biserici Anglicane, Baptiste, Luterane, Metodiste și Reformate, precum și multe biserici unite și independente. În timp ce majoritatea bisericilor fondatoare ale CMB erau Europene și nord-americane, astăzi bisericile sale membre sunt în mare parte în Africa, Asia, Caraibe, America Latină, Orientul Mijlociu și Pacific. Un număr tot mai mare de biserici de pe toate continentele s-au alăturat CMB în eforturile sale pentru unitatea creștinilor.

„Atunci când bisericile principale din Statele Unite se vor uni asupra unor puncte de doctrină care le sunt comune, vor influența statul pentru a impune decretelor lor și pentru a susține instituțiile lor, atunci America

protestantă va face o icoană bisericii Romei, iar aplicarea pedepselor civile asupra disidenților va fi rezultatul inevitabil al acestor acțiuni...

„Prin cele două rătăcirii mari, nemurirea sufletului și sfințirea duminicii, Satana îi va aduce pe oameni în robia amăgirilor sale. În timp ce prima pune temelia pentru spiritism, ultima creează o legătură de simpatie cu Roma. Protestanții din Statele Unite se vor afla în primele rânduri pentru a întinde mâna peste abis și a prinde mâna spiritismului; ele vor trece peste abis pentru a da mâna cu puterea romană; și sub influența acestei uniri întreprinse, această țară va merge pe urmele Romei, pentru a călca în picioare drepturile conștiinței.” – *Tragedia Veacurilor*, pp. 445, 588.

Ecumenismul este unul dintre semnele timpului sfârșitului. Satana îl folosește pentru a lucra împotriva copiilor lui Dumnezeu. Din acest motiv, este foarte important ca unitatea să domnească în Biserica lui Dumnezeu. Aici rugăciunea de mijlocire a Domnului nostru Isus Hristos este extrem de importantă. „Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” Ioan 17:20,21.

Spiritul Profetic afirmă în această privință: „Pe măsură ce ne apropiem de criza finală, este de o însemnătate vitală să existe armonie și unitate între uneltele lui Dumnezeu. Lumea este plină de furtună, război și ceartă. Totuși, sub o conducere unică, puterea papală, oamenii se vor uni ca să se împotrivescă lui Dumnezeu în persoana martorilor Lui. Unirea aceasta este cimentată de marele apostat.” – (7T, p. 182).

„O zi de mare întuneric intelectual s-a dovedit a fi favorabilă succesului papalității. Se va demonstra totuși că o zi de mare lumină intelectuală este la fel de favorabilă succesului ei.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 390. Vezi și *Evenimentele Ultimelor Zile*, pg. 132.

Ce se află în spatele ecumenismului?

„În mișcările care se dezvoltă acum în Statele Unite, cu scopul de a asigura sprijinul statelor în favoarea instituțiilor și a practicilor bisericii, protestanții merg pe calea papalității. Ba mai mult, ei deschid ușa ca papalitatea să-și recâștige, în America protestantă, supremația pe care a pierdut-o în Lumea Veche.” – *Tragedia veacurilor*, p. 573.

Așa este, dragi frați și surori! Profeta cu privire la ecumenism se împlinește rapid și mulți oameni nu își dau seama ce se află în spatele ei. Cu multe secole înainte de Evul Mediu, profetului Daniel i s-au arătat acțiunile mortale ale Romei: „Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,” „va nimici pe cei puternici și chiar pe poporul sfinților.” Daniel 7:21; 8:24. Astăzi, Roma îi numește pe acei martiri "frați separați" și cere iertare pentru greșelile sale din trecut. Dar s-a schimbat cu adevărat Roma în pretenția sa de supremație? Nu, ci își pune o față amabilă și va continua să o facă până când își va recâștiga supremația pierdută.

„Biserica romană prezintă acum lumii o față plăcută, acoperind cu scuze raportul cruzimilor ei oribile. S-a îmbrăcat cu o haină creștină; dar a rămas neschimbată. Toate principiile papalității care existau în trecut există și astăzi. Învățăturile născocite în evul mediu sunt și azi susținute. Nimeni să nu se amăgească. Papalitatea, pe care protestanții sunt gata acum să o cinstească, este aceeași care a condus lumea în zilele Reformei, când oamenii lui Dumnezeu au stat cu prețul vieții lor, pentru a-i demasca nelegiuirea. Ea are aceeași mândrie și aceeași pretenție arogantă pe care le-a impus regilor și prinților și prin care și-a asumat prerogativele lui Dumnezeu. Spiritul ei nu este mai puțin crud și despotice acum decât atunci când a înăbușit libertatea umană și i-a ucis pe sfinții Celui Preaînalt.” –*Tragedia veacurilor*, p. 573.

Istoria consemnează „ecumenismul” pe care l-a practicat Roma față de alte religii atunci când și-a exercitat puterea asupra tuturor națiunilor lumii vechi. Nimeni nu a acționat cu intransigența și cruzimea pe care le-a avut Imperiul Roman. Amintiți-vă ce s-a întâmplat sub Cruciadele conduse de Roma împotriva tuturor celor pe care i-a numit necredincioși, rezultând milioane de morți și Sfânta Inchiziție care a torturat și ucis mii de „eretici” din toată Europa. Istoria se va repeta când Roma va folosi ecumenismul pentru a da lovitura finală.

„Biserica papală nu va renunța niciodată la pretenția de infailibilitate. Să fie înlăturate restricțiile impuse acum de guvernele pământești, iar Roma să fie pusă din nou în puterea ei de mai înainte și foarte repede s-ar vedea o renaștere a tiraniei și a persecuției ei...”

„Biserica Romană țintește departe în planurile și în căile ei de lucru. Ea folosește orice ocazie pentru a-și extinde influența și a-și mări puterea în pregătirea pentru o luptă crudă și hotărâtă, spre a-și recâștiga controlul

asupra lumii, a reîncepe prigoana și a strica tot ce a făcut protestantismul. Catholicismul câștigă teren în orice direcție.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 564-566.

Apocalipsa 13 dezvăluie că în viitorul apropiat va fi creată o confederație mondială care, condusă de protestantismul Statelor Unite ale Americii, se va uni cu papalitatea și îi va da înapoi puterea absolută de persecuție pe care a avut-o în Evul Mediu. Versetul 15 este explicit în a afirma că această putere nu numai că va vorbi, ci va ucide și pe toți cei care nu i se închină.

Da, iubiți frați și surori, trăim momente extrem de importante în care, ca biserică, trebuie să ne pregătim să susținem adevărul. Astăzi Satana lucrează foarte mult pentru a uni toate religiile posibile, astfel încât să aibă din nou puterea în mâinile sale. Astăzi bisericile protestante și Biserica Catolică lucrează împreună și organizează evenimente comune, lucruri care nu s-ar fi putut întâmpla cu ani în urmă. De exemplu, Săptămâna de Rugăciune pentru Unitatea Creștinilor este sărbătorită în fiecare an de Protestanți, ortodocși și catolici. Tematica sa este pregătită de Comisia Catolică pentru Credință și Ordine și de Consiliul Pontifical pentru Promovarea Unității Creștinilor și promovează o comunitate mai profundă între biserici la nivel local. Recunoașterea importanței dialogului interreligios și a relațiilor cu alte religii, precum și responsabilitatea bisericilor pentru integritatea creației, au fost semnele distinctive ale mișcării ecumenice.

Indiferent de chipul pe care Roma îl adoptă astăzi în dialogul său ecumenic sau de cât de atractiv este privit ecumenismul de bisericile protestante apostate, Biserica lui Dumnezeu are o singură destinație pe care se străduiește să o atingă: noul Ierusalim ceresc. Are un singur Păstor: Isus Hristos. Iar deciziile sale sunt ghidate de un "Așa stă scris." Nici o alianță, curtenie, legătură, acord sau angajament nu pot exista între ea și puterile pământului.

Fie ca Dumnezeu să ne ferească de toate activitățile ecumenice, oricât de atrăgătoare ar părea. Să ne amintim rugăciunea lui Isus: "nu mă rog să-i scoți din lume, ci să-i păzești de rău." Ioan 17:15. Dumnezeu să păzească biserica Sa în timp ce o pregătește pentru a doua venire a Mântuitorului!

Amin!

AMERICA ÎN APOCALIPSA

Daniel Șerban, Germania

Perspective din Apocalipsa 13:11-17.

Iubiți frați, surori și prieteni ai adevărului prezent, prin harul Domnului nostru Isus Hristos, ajungem la sfârșitul anului 2023. Avem multe motive să ne apropiem de tronul milostivirii și să ne exprimăm lauda și recunoștința față de Dumnezeu pentru ceea ce a făcut pentru noi. Și pentru că începe un nou an, este marele nostru privilegiu să ne examinăm viețile în rugăciune serioasă și să începem din nou având perspectiva veșniciei în minte: noi valori, noi priorități și scopuri și ținte nobile.

Salutul lui Ioan din Apocalipsa adresat celor șapte biserici din provincia Asiei este dorit tuturor din întreaga lume din Biserica lui Dumnezeu: „și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel Întâi Născut din morți, Domnul împăraților pământului! Ale Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său, ale Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.” Apocalipsa 1:5-7. Vestea bună este că Isus Hristos încă ne iubește; și prin sângele Său, avem răscumpărare, apărare și putere pentru a birui în aceste vremuri dificile.

Scopul acestei scurte lecturi este de a obține câteva perspective din Apocalipsa 13 în lumina Bibliei și a Spiritului Profetic și de a vedea împlinirea profeției în timp ce ne pregătim pentru a doua venire a Domnului nostru Isus Hristos. Acesta nu va fi un studiu exhaustiv sau o succesiune a evenimentelor viitoare; dar vrem să trecem în revistă Apocalipsa 13:11-17 din punct de vedere istoric, profetic și teologic. Privind la semnele timpurilor, trebuie să fim cu adevărat serioși în a asculta avertismentul: „Și aceasta cu atât mai mult, cu cât știți în ce împrejurări ne aflăm: este ceasul să vă treziți în sfârșit din somn, căci acum mântuirea este mai aproape de noi decât atunci când am crezut.” Romani 13:11.

Pace în timpul furtunii

Pe măsură ce furtuna evenimentelor politice se apropie de noi, singura noastră speranță este să avem o relație profundă cu Domnul Isus Hristos. El este pacea noastră și numai El ne poate da pace interioară, nu ceea ce dă lumea. John Wesley, fondatorul mișcării Metodiste, a făcut o experiență în acest domeniu când a călătorit în America și i-a întâlnit pe frații Moravi.

"Furtuni violente au fost întâlnite în timpul călătoriei, iar John Wesley, pus față în față cu moartea, a simțit că nu avea asigurarea păcii cu Dumnezeu. Germanii, dimpotrivă, au manifestat un calm și o încredere de care el era străin....

„La mijlocul Psalmului cu care a început slujba lor, marea s-a învolburat, a despicat vela mare în bucăți, a acoperit corabia și s-a revărsat între punți ca și cum marea adâncime ne-ar fi înghițit deja. Un țipăt teribil s-a auzit printre englezi. Germanii au cântat calm. L-am întrebat pe unul dintre ei după aceea: „Nu ți-a fost frică?” El a răspuns: „Îi mulțumesc lui Dumnezeu, nu.” Am întrebat: „Dar nu s-au temut femeile și copiii tăi?” El a răspuns cu blândețe: „Nu; femeile și copiii noștri nu se tem să moară.”” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 254,255.

După aceea, Wesley a devenit un credincios al „păcii constante.” În cele mai dificile momente care vor veni în curând asupra lumii, numai harul și Duhul lui Dumnezeu îi vor susține pe copiii Săi. Așa cum a scris apostolul Pavel: „Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.” 2 Timotei 1:7.

Simbol profetic

„Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.” Apocalipsa 13:11 .

Pentru o mai bună înțelegere a „cele de-a doua fiare”, este necesar să cunoaștem „prima fiară” și să studiem Daniel și Apocalipsa în acest context. „Care națiune din Lumea Nouă, în anul 1798, se dezvoltă, având perspectiva puterii și măreției și atrăgând atenția lumii? ... O singură națiune și numai una împlinește toate amănuntele acestei profeții, indicând fără greș spre Statele Unite ale Americii.” –*Tragedia veacurilor*, p. 440.

Astăzi este bine cunoscut faptul că „de fapt, nici o țară nu a fost la fel de dominantă cultural, economic, tehnologic și militar în istoria lumii de la Imperiul Roman.” Charles Krauthammer, editorialist conservator,

cu privire la statutul de superputere al Statelor Unite, în *New York Times*. Citat din „*Roma, AD... Roma, DC?*” *The Guardian*, 17 septembrie 2002.

„Ridicându-se din pământ” înseamnă că era în același pământ nou, gol sau puțin populat. „Populația acestor colonii a fost în 1701 de 262.000; în 1749 de 1.046.000; în 1775 de 2.803.000.” Uriah Smith, *Daniel și Apocalipsa*, 231.

„Populația actuală a Statelor Unite ale Americii este de 336.067.997 pe baza elaborării Worldometer a celor mai recente date ale Națiunilor Unite.” –<https://www.worldometers.info/world-population/us-population>

„Dumnezeu să binecuvânteze America” este un slogan și o rugăciune binecunoscute. Cu toate acestea, înainte de a continua, să ne amintim că Dumnezeu este iubire. El iubește întreaga lume și ne învață să facem același lucru. Apostolul Pavel a scris: „Lucrul acesta este bun și bine primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, care voiește ca toți oamenii să fie mântuiți și să vină la cunoștința adevărului.” 1 Timotei 2:3,4.

„Ca un miel, dar vorbea ca un balaur”

În Apocalipsa 13, fiecare cuvânt și frază are o semnificație profundă, de la „ca un miel” până la „vorbea ca un balaur.” Aceste două fraze descriu o schimbare de „personalitate” în pregătirea pentru împlinirea semnului și a chipului fiarei. „Cele două coarne ca ale unui miel” se referă la ascensiunea și dezvoltarea Americii la începutul ei, când părea să aibă puțină putere sau autoritate. Când protestanții au suferit persecuții teribile în Europa, au emigrat în America pentru a-și îndeplini visul „unui stat fără rege și o biserică fără papă.” Observăm, de asemenea, că "coarnele" celei de-a doua "fiare" nu aveau coroane ca prima fiară din Apocalipsa 13:1. Acesta este un indiciu că America este o republică. Promisiunea sa de libertate religioasă și civilă din trecut a atras mulți oameni în America din întreaga lume. Libertatea religioasă și civilă sunt cele mai mari privilegii din lume și cuprind cele două principii fundamentale ale republicanismului și protestantismului.

Nimeni nu poate nega marile contribuții făcute de America la nivel mondial. Și una dintre cele mai mari a fost oferirea unei patrii celor care au fost persecutați în Europa. Așa cum Germania este o țară în care Reforma Protestantă a devenit puternică datorită unor oameni ca Martin

Luther, tot așa Statele Unite au fost țara în care „Mișcarea Adventă” s-a dezvoltat sub William Miller, Ellen G. White și alții.

„O națiune sub protecția lui Dumnezeu” poate rămâne așa numai atâta timp cât guvernul ei susține principiile protestante ale Bibliei. Dar vom vedea mai târziu ce se întâmplă când această națiune vorbește ca un balaur.

Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer...

Unii interpreți ai Apocalipsei 13:13 au afirmat că America a fost prima putere (sperăm că ultima, chiar dacă mai multe țări au arme nucleare) care a folosit "focul din cer", când Statele Unite au aruncat bombe nucleare asupra orașelor japoneze Hiroshima și Nagasaki pe 6 și 9 August 1945. De fapt, titlul principal al unei ediții speciale a ziarului *Der Spiegel* din Germania despre atacurile SUA și aliații săi a fost „Când focul a căzut din cer.” S-ar putea repeta acele zile ale istoriei? Ce a învățat omenirea cu adevărat din acel eveniment trist din istorie? Fie ca acesta să fie un motiv serios pentru noi să ne rugăm din ce în ce mai mult ca Domnul să ne protejeze.

Interpretarea de mai sus recunoaște autoritatea și puterea militară a Statelor Unite. Dar există o altă interpretare care indică o falsă reînviore religioasă. Spiritul Profetic spune că înainte ca adevărata reînviore și reformă să aibă loc la sfârșitul timpului sub Ploaia Târzie, Satana o va falsifica prin treziri religioase false. Manifestările din ultimii ani au inclus vorbirea în limbi, profeția, botezurile false ale Duhului Sfânt și vindecările. Când sora Ellen G. White a observat un astfel de lucru într-o biserică adventistă, a considerat că este un semn al încheierii perioadei de probă: „Domnul mi-a arătat că lucrurile pe care le-ați descris ca având loc în Indiana vor avea loc chiar înainte de încheierea timpului de probă. Vor fi tot felul de manifestări ciudate. Vor fi strigăte, muzică, tobe și dans. Simțurile ființelor raționale vor fi atât de confuze, încât nu se va mai putea avea încredere în ele pentru luarea unor decizii corecte. Iar faptul acesta va fi considerat a fi lucrarea Duhului Sfânt.” - *Solii Alese, vol. 2, p. 36.*

Pe măsură ce vedem astăzi treziri false în multe țări din întreaga lume, trebuie să ne întrebăm, ce pregătiri facem pentru a primi Ploaia

Timpurie și Târzie? Sunt vasele noastre curate pentru ca Domnul să-și poată revărsa Duhul?

Referitor la aceeași perioadă de timp, Spiritul Profetic a scris următoarele despre lucrarea marelui adversar: „... el va aduce boală și dezastru, până acolo încât orașele populate să fie aduse în stare de ruină și părăsire.... În accidente și calamități pe mare și pe uscat, în marile conflagrații, în furtuni grozave și în uragane pustiitoare, inundații, cicloane, valuri uriașe și în cutremure, în toate locurile și în mii de forme, Satana își exercită puterea. El distruge lanurile gata de recoltat, având ca urmare foametea și suferința. El face ca aerul să fie poluat de moarte și mii de ființe pier din cauza stricăciunii lui. Aceste calamități vor deveni din ce în ce mai frecvente și mai dezastruoase.” - *Tragedia Veacurilor*, pp. 589,590. Câte dintre aceste semne ale vremurilor am văzut în ultimii trei ani și cât de frecvente devin?

Semnul fiarei comparat cu sigiliul lui Dumnezeu

De-a lungul timpului au existat multe speculații despre care este semnul fiarei. Circulă idei că ar putea fi un implant de microcip, un vaccin, o carte de identitate, etc. Pentru a avea o înțelegere clară a acestui lucru, putem întreba "fiara" care este semnul său de autoritate. O altă modalitate este de a determina care este „sigiliul lui Dumnezeu” și de la acesta de a determina analogic care este "semnul fiarei", deoarece este opusul "sigiliului lui Dumnezeu.” Amândouă au de-a face cu închinarea. Astfel, când, ce și cum ne închinăm determină cui ne închinăm.

Unul dintre cele mai distincte puncte din învățătura Adventistă este că ziua de Sabat a poruncii a patra este Sigiliul Dumnezeului Celui Viu. Istoria Sabatului în legătură cu planul mântuirii din Paradis în Paradis este în toată Biblia. Despre sigiliul sau semnul lui Dumnezeu, citim: „Le-am dat și Sabatele Mele să fie ca un semn între Mine și ei, pentru ca să știe că Eu sunt Domnul, care-i sfințesc.” Ezechiel 20:12, vezi și versetul 20.

„Păzirea Sabatului este declarată a fi un semn al credințioșiei poporului lui Dumnezeu.” – *8T*, p. 94.

„Sigiliul Legii lui Dumnezeu se găsește în porunca a patra. Dintre toate Cele Zece Porunci, numai aceasta scoate în evidență numele și titlul Legiuitorului. Ea Îl declară a fi Creatorul cerului și al pământului și

în felul acesta arată cerințele Sale cu privire la respect și închinare mai presus de toți ceilalți. În afară de această poruncă, nu mai este nici una în Decalog care să arate prin a cui autoritate a fost dată Legea.” –*Tragedia veacurilor*, p. 452.

Despre duminică ca un "semn", este bine cunoscut faptul că „Romano-catolicii recunosc că schimbarea Sabatului a fost făcută de biserica lor.” Ei consideră acest fapt o virtute: „Duminica este semnul nostru de autoritate.... Biserica este deasupra Bibliei, iar acest transfer al păzirii Sabatului este dovada acestui fapt.” –*The Catholic Record*, London, Ontario, Canada, September 1, 1923. A se vedea *Comentariu Biblic Adventist de ziua a șaptea*, vol. 7, p. 976.

De-a lungul istoriei Duminicii, prima lege duminicală a fost emisă de împăratul Constantin în anul 321 d.Hr. Majoritatea creștinilor păstrează duminica ca prima zi a săptămânii. Din moment ce decretul legii duminicale profețit nu a fost încă emis, "nimeni nu a primit încă semnul fiarei.... Dar când va fi dat decretul de impunere a Sabatului fals, și strigătul puternic al celui de-al treilea înger îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul său, linia va fi clar trasată între falsitate și adevărat. Atunci cei care continuă să păcătuiască vor primi semnul fiarei.” –*Evanghelizare*, 234, 235.

Semnul fiarei

„I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei. Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei, sau numărul numelui ei.” Apocalipsa 13:15-17, (Sublinierea noastră).

Pentru o mai bună înțelegere a acestei probleme, trebuie să știm cine este "prima fiară", din Apocalipsa 13:1-9, cum acționează și care este legătura sa cu "a doua fiară" în contextul istoric (chiar înainte de Constantin și până în timpul nostru), împreună cu mișcarea legii duminicale din SUA și din alte părți.

Ce înseamnă "a da viață semnului" fiarei, ca să "vorbească și să facă" și când poate avea loc asta? Unele citate ale Spiritului Profetic ne pot fi de ajutor aici. „Atunci când bisericile principale din Statele Unite se vor uni asupra unor puncte de doctrină care le sunt comune, vor

influența statul pentru a impune decretul lor și pentru a susține instituțiile lor, atunci America protestantă va face o icoană bisericii Romei, iar aplicarea pedepselor civile asupra disidenților va fi rezultatul inevitabil al acestor acțiuni....

„„Semnul fiarei” reprezintă acea formă a protestantismului decăzut, care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor..

„...puterea religioasă trebuie să stăpânească asupra guvernului civil, astfel încât însăși autoritatea statului să fie folosită de biserică pentru a-și ajunge scopurile ei.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 445, 443.

„Pe măsură ce America, țara libertății religioase se va uni cu papalitatea în forțarea conștiinței și obligarea oamenilor să onoreze Sabatul fals, oamenii din fiecare țară de pe glob vor fi conduși să-i urmeze exemplul....

„Cu toate acestea, aceeași criză va veni asupra poporului nostru din toate părțile lumii.” –*6T*, pp. 18, 395.

Cum se poate întâmpla aceasta? Trebuie să învățăm o lecție din istorie. "Mișcarea Națională a legii duminicale s-a născut în 1879; Congresul a dezbătut legile duminicale în 1888 și 1889. Senatorul Blair, autorul proiectului de lege din 1888, a declarat: 'Numai un popor omogen poate fi mare.'...

„Între 1885 și 1896, adventiștii au petrecut un total de 1.438 de zile în închisoare și 455 de zile în lanțuri pentru că au lucrat duminică.” –A se vedea: *Dennis Pettibone, "The Sunday Law Movement," in The World of Ellen G. White, Gary Land, ed. (Washington, DC: Review and Herald, 1987), pp, 113-128.*

Din vremea soarei Ellen G. White, "pregătirile avansează și mișcările sunt în curs de desfășurare, ceea ce va duce la crearea unui chip a fiarei. Evenimentele vor veni asupra istoriei Pământului și vor împlini predicțiile profetiei pentru aceste zile din urmă.” –*Review și Herald, 23 aprilie 1889.*

Bazându-ne pe înțelegerea evenimentelor din ultimele zile, nu știm când va începe legea duminicală în Statele Unite; dar va avea un impact global în întreaga lume cu o persecuție progresivă. „Toți aceia care refuză să consimtă vor primi pedepse civile și, în cele din urmă, se va spune că merită moartea.” –*Tragedia veacurilor*, p. 604.

Nu este simplu să înțelegem toate aceste evenimente; dar de îndată ce profețiile pentru acest timp se îndreaptă spre împlinire, vom înțelege mai multe.

În mijlocul celei mai mari furtuni din istoria acestei lumi, putem să ne încredem în Domnul Isus și să declarăm pe măsură ce aceste lucruri se întâmplă: „Iată, acesta este Dumnezeu nostru, în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este Domnul, în care ne încredeam. Acum, să ne veselim și să ne bucurăm de mântuirea Lui!” Isaia 25:9.

Întrebări de meditat

1. În lumina Apocalipsei 13 și a scrierilor sorei Ellen G. White, ce profeții se pot vedea întâmplându-se în fața noastră?

2. Cum apreciem timpul nostru de libertate și ce facem pentru a răspândi avertizarea finală celor din jurul nostru și din lume?

3. Ce stil de viață vom urma în timp ce „așteptăm și grăbim venirea zilei lui Dumnezeu”? 2 Petru 3:12.

Concluzie

Multe dintre evenimentele finale prezentate în Apocalipsa 13:11-17 sunt în desfășurare chiar acum. Mântuirea noastră prin Isus Hristos depinde de pregătirea noastră prin studiu, rugăciune și împărtășirea soliei. O binecuvântare specială este pronunțată asupra celor care sunt activi în acest fel. „Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!” Apocalipsa 1:3 . Puterea Duhului Sfânt și harul lui Isus vor fi un ajutor prezent pentru toți cei care se roagă și lucrează pentru iminenta a doua venire a lui Isus. Cartea Apocalipsei se încheie cu promisiunea care se repetă de trei ori în ultimul capitol: „Iată, Eu vin curând!” „Și, iată, Eu vin curând...” „Cel ce adevărește aceste lucruri zice: „Da, Eu vin curând.” Să ne rugăm împreună: „Vino, Doamne Isuse!” Apocalipsa 22:8,12,20.

Amin!

PROFETUL MINCINOS

Yony Delgado, Peru

Preaiubiților în Hristos Isus, mulțumesc lui Dumnezeu, care în mila Sa ne-a susținut până în ziua de azi cu mâna Sa cea dreaptă a neprihănirii. Unul dintre semnele sfârșitului descrise în Matei 24 este apariția unor profeți falși literali. În plus, Scripturile indică în profetie un profet mincinos simbolic.

În această lectură, vom identifica acest profet mincinos și vom vedea cum a acționat de-a lungul veacurilor. Este important să identificăm profetul mincinos care este menționat în Apocalipsa 16:13: „Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.”

Profetul este chemat pentru slujire

Vom începe prin a defini că un profet adevărat din Vechiul Testament era văzătorul căruia Dumnezeu îi transmitea voia Sa și care acționa ca purtător de cuvânt al Său. Slujitoarea Domnului, sora Ellen G. White, a dat această definiție clară: „În sensul cel mai înalt, profetul era o persoană care vorbea prin inspirație directă, transmițând poporului soliile pe care le primise de la Dumnezeu.”- *Educație, p. 46.*

Pentru înalta responsabilitatea de profet era necesară o chemare din partea lui Dumnezeu și acesta este un punct foarte important atunci când se ia în considerare existența unor profeți falși. Avertizarea din Matei 24:24 include faptul că hristoșii și profeții falși „vor face semne și minuni mari” și, „dacă va fi posibil, vor înșela chiar și pe cei aleși.” În plus, apostolul Pavel a avertizat despre pericolul ca cineva să se declare profet fără a fi chemat de Dumnezeu. „Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu...” Evrei 5:4.

Punând aceste versete împreună, putem vedea riscul de a fi înșelați, chiar dacă cineva poate ocupa o poziție spirituală privilegiată, deci acest lucru se aplică fiecărui credincios. Și mai există un pericol similar ca cineva să-și asume onoarea unui profet fără a primi autoritatea chemării lui Dumnezeu.

Autenticitatea Profetului

Înainte de a identifica un profet mincinos, este necesar să fie clarificate caracteristicile unui profet adevărat. Sunt patru. Prima dovadă biblică este în Isaia 8:20: „La Lege și la Mărturie.” Potrivit profetului Isaia, dacă această dovadă de bază lipsește, „nu există lumină în el.” Isaia 8:20. „Duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor.” Motivul este că „Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii.” 1 Corinteni 14:32,33. Autenticitatea profetului este evidentă în armonia învățăturilor sale cu cele ale profeților care au fost înaintea lui.

A doua condiție este ca ceea ce profetește să se împlinească, așa cum se spune în Ieremia 28:9: „... numai după împlinirea celor ce prorocește se va cunoaște că este cu adevărat trimis de Domnul.” Un al treilea semn al unui adevărat profet este integritatea și credințioșia sa față de Hristos și întruparea Sa, conform 1 Ioan 4:2,3. „Duhul lui Dumnezeu să-L cunoașteți după aceasta: Orice duh care mărturisește că Isus Hristos a venit în trup este de la Dumnezeu; și orice duh care nu mărturisește pe Isus nu este de la Dumnezeu, ci este duhul antihristului, de a cărui venire ați auzit. El chiar este în lume acum.”

A patra dovadă care confirmă faptul că o persoană este profet este viața și faptele sale. „Așa că după roadele lor îi veți cunoaște.” Matei 7:20. A avea o relație cu Dumnezeu și a cunoaște cuvântul adevărului Său produce o viață de consacrare și sfințire. Mărturia ascultării și a vieții sale pioase în frică de Iehova dezvăluie că profetul are autoritate, dincolo de faptul că el învață corect. „Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măcăciuni? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele.” Cu alte cuvinte, viața și lucrarea adevăratului profet vor fi în concordanță cu principiile divine.

Hristos, adevăratul profet

În Sfintele Scripturi, Isus Hristos a fost recunoscut ca profet. „Le voi ridica din mijlocul fraților lor un proroc ca tine, voi pune cuvintele Mele în gura lui și el le va spune tot ce-i voi porunci Eu.” Deuteronom 18:18. Și Noul Testament a confirmat că în Ierusalim Isus a fost recunoscut ca un profet onorabil cu ocazia intrării triumfale. „„Este Isus, Prorocul, din Nazaretul Galileii”, răspundeau noroadelor.” Matei 21:11.

De asemenea, cuvintele inspirate ale apostolului Ioan despre faptul că Isus a hrănit mulțimea prin înmulțirea pâinilor de orz și a peștilor

conțin afirmația convingătoare: „Cu adevărat, acesta este prorocul cel așteptat în lume.” Ioan 6:14. Sora Ellen G. White a scris că apostolul Pavel „...a arătat cum Moise îndreptase atenția lui Israel asupra lui Hristos, ca fiind Profetul de care aveau să asculte; cum toți profetii au mărturisit despre El, ca fiind marele remediu hotărât de Dumnezeu pentru păcat, Cel nevinovat care avea să poarte păcatele celui vinovat.” –*Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 415.

Cine a fost profetul mincinos din istorie?

Acum, după ce l-am identificat pe Hristos ca fiind adevăratul profet, profetul mincinos poate fi identificat prin contrast, pentru că el nu este chemat în mod legitim. Reformatorul Martin Luther a scris despre cei care nu au fost chemați. “Când Pavel vorbește despre cei chemați 'de oameni', înțeleg că se referă la cei pe care nici Dumnezeu, nici omul nu i-au trimis, dar care merg oriunde doresc și vorbesc pentru ei înșiși....

„Când Pavel vorbește despre cei chemați "de om", înțeleg că el se referă la cei care au o chemare divină adresată lor prin alte persoane.... Pavel declară că apostolii falși nu au fost chemați sau trimiși nici de oameni, nici de om. Cel mai mult ar putea pretinde este că au fost trimiși de alții.” –*Comentariu la Epistola către Galateni (1519), Capitolul 1*.

Profetul mincinos se caracterizează prin înșelăciune. „Voi aveți de tată pe diavolul ... El de la început a fost ucigaș și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” Ioan 8:44. Astfel, el falsifică adevărul și îl amestecă cu minciuni; el folosește adevărul pentru a încerca să se prezinte ca fiind autentic.

Întorcându-se în Eden, când înșelătorul s-a prezentat Evei ca un binefăcător, el nu și-a descoperit scopul său, care a fost și încă este să conducă omenirea la neîncredere în „Cuvântul sigur al profeției.” 2 Petru 1:19. Când a spus: „Hotărât că nu veți muri, dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul.” (Geneza 3:4,5.), și-a descoperit răutatea caracterului său ca vrăjmaș al lui Dumnezeu, denigrând și degradând caracterul sfânt al Domnului și mințind. Profetul mincinos este reprezentantul „balaurului cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume...” Apocalipsa 12:9.

Ridicarea profetului mincinos

Apostolul Pavel a avertizat în 2 Tesaloniceni 2:3: „Voi aveți de tată pe diavolul; și vreți să împliniți poftele tatălui vostru. El de la început a fost ucigaș; și nu stă în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, vorbește din ale lui, căci este mincinos și tatăl minciunii.” El a scris, de asemenea, că în zilele sale "taina fărădelegii a și început să lucreze." Versetul 7.

Serva Domnului a pus două întrebări care ajută la identificarea începutului și dezvoltării apostaziei. „Care a fost originea Marii apostazii? La început, cum s-a îndepărtat biserica de simplitatea Evangheliei?” Iar răspunsul este: „Pentru a câștiga noi convertiți dintre păgâni, standardele înalte ale credinței creștine au fost coborâte.

„Biserica iudaică devenise deja o desfrânată, ca urmare a depărtării de Domnul și a alianței cu păgânii; iar Roma care a decăzut în același fel, deoarece a căutat sprijin la puterile pământești, va primi aceeași condamnare.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 384, 382.

În mod similar, Sora White a citat următoarea declarație din *Cercetări Ecleziastice*, de Robert Robinson, p.51: „Dar „spre ultima parte a secolului al II-lea, majoritatea bisericilor îmbrăcau o formă nouă; simplitatea de la început a dispărut și pe nesimțite, când bătrânii ucenici au coborât în mormânt, copiii lor împreună cu noii convertiți ... au ajuns la conducerea bisericii și au dat o nouă formă cauzei.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 384, 385.

La începutul secolului al IV-lea, biserica se bucura de o anumită politică de toleranță din partea împăratului Roman, Constantin, care, după ce a preluat tronul cu Licinius Augustus în 313, a promulgat Edictul de la Milano, care reflecta concesiile acordate pentru a facilita apropierea bisericii și a statului. „Când eu, Constantin Augustus, precum și eu, Licinius Augustus,... am luat în considerare tot ceea ce se referea la bunăstarea și securitatea publică, ne-am gândit, printre altele, că ar fi pentru binele multora, acele reglementări referitoare la reverența divinității ar trebui cu siguranță să fie făcute mai întâi, astfel încât să putem acorda creștinilor și altora autoritatea deplină de a respecta acea religie pe care fiecare o preferă;... Și astfel, prin acest sfat sănătos și cea mai dreaptă dispoziție, ne-am gândit să aranjăm ca nimănui să nu i se refuze posibilitatea de a-și da inima respectării religiei creștine sau a acelei religii pe care crede că i se potrivește cel mai bine pentru el

însuși,..." –“The Edict of Milan,” *Internet History Sourcebooks: Medieval Sourcebook*.

Apropierea bisericii de stat a confirmat apostazia, așa cum este descrisă în următoarea declarație inspirată: „amestecul dintre treburile Bisericii și treburile statului este reprezentat de fier și lut. Această unire slăbește toată puterea bisericilor. Această investire a Bisericii cu puterea statului va aduce rezultate rele.” –*Manuscript Releases*, vol. 1, p. 51.

„Atunci când religia creștină a câștigat favoarea și sprijinul conducătorilor pământești, ea a fost primită doar cu numele de către mulțime: dar cu toate că la înfățișare convertiții păreau creștini, mulți „au rămas de fapt păgâni, închinându-se în ascuns tot idolilor lor.” – Gavazzi, *Lectures*, p. 278.” –*Tragedia Veacurilor*, p. 385.

Apoi, la 7 martie 321, a fost decretată prima lege duminicală, care impunea afacerilor să închidă în venerabila zi a soarelui, respectând duminica ca zi civilă de odihnă.

În 325, a avut loc Sinodul Ecumenic, unde a fost stabilit un crez universal, dând naștere la tot felul de erezii, cum ar fi Paștele în ziua de duminică și participarea Bisericii la chestiuni de politică și stat. Fără îndoială, a fost o strategie cu o cotitură de 180 de grade, făcând din tradiție autoritatea în jurul căreia se întoarce Biserica, „învățând ca doctrine poruncile oamenilor.” Matei 15:9.

„Dar când persecuția a încetat, iar creștinismul a intrat în curțile și palatele împăraților, a fost lăsată la o parte simplitatea umilă a lui Hristos și a apostolilor Lui, în schimbul pompei și mândriei preoților și a conducătorilor păgâni; în locul cerințelor lui Dumnezeu, au fost puse teoriile și tradițiile omenești...

„Întunericul părea să se îndesească. Închinarea la chipuri a devenit aproape generală. Candelile ardeau înaintea icoanelor cărora le erau înălțate rugăciuni. Obiceiurile cele mai absurde și mai superstițioase predominau.

„Acel sistem uriaș de religie falsă este capodopera puterii lui Satana — un monument al eforturilor lui de a se așeza pe tron pentru a conduce pământul după voia lui...

“... pe măsură ce creștea în putere și câștiga stăpânire peste mințile oamenilor, „taina fărădelegii” și-a continuat lucrarea ei amăgitoare și hulitoare.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 49,57,50,49.

Profetul mincinos și taina fărădelegii

„În norod s-au ridicat și proroci mincinoși, cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furiș erezii nimicitoare, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică.” 2 Petru 2:1.

„Nu s-a repetat același proces în aproape fiecare biserică care se numește protestantă? Pe măsură ce fondatorii, cei care au avut adevăratul spirit al reformei, trec la odihnă, urmașii lor vin în față și 'modelează din nou cauza.'...

„Suflete precurvar! Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.” Iacov 4:4. „Vai, cât de înfricoșător de departe se întinde prietenia cu lumea, aceasta „vrăjmășie cu Dumnezeu”, care este cultivată astăzi de cei care se numesc urmașii lui Hristos!

„Despre Babilon se spune că este „*mama* desfrânatelor”. Prin *fiecele* ei sunt simbolizate bisericile care țin învățătura și tradițiile ei și urmează exemplul ei de sacrificare a adevărului și a aprobării lui Dumnezeu, pentru a stabili o alianță nelegiuită cu lumea.” –*Tragedia Veacurilor*, pp. 385, 383; Apocalipsa 17:4-6, 18.

„Astfel Satana uzurpă prerogativele lui Iehova. Omul fărădelegii se va așeza pe scaunul lui Dumnezeu, dându-se drept Dumnezeu și stăpânind mai presus de lui Dumnezeu. –*Maranata*, p. 162.

Profetul mincinos și semnul fiarei

În Apocalipsa 13:15, Ioan a scris că „I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei”, arătând relația pe care a doua fiară o are cu prima. Protestantismul, prin acceptarea doctrinelor sistemului papal, a băut vinul primei fiare: „Acest vin al minciunii este alcătuit din doctrine false, cum ar fi nemurirea naturală a sufletului, chinul veșnic al celor răi, negarea preexistenței lui Hristos înainte de nașterea Sa în Betlem și susținerea și înălțarea primei zile a săptămânii mai presus de ziua sfântă și sfințită a lui Dumnezeu.” –*Review and Herald, September 12, 1893*.

În lumina Apocalipsei 13, prima fiară este sistemul Papal Roman, iar cea de-a doua fiară reprezintă Statele Unite și politicile sale guvernamentale. Același capitol arată legătura dintre semnul fiarei și Statele Unite. Deși este adevărat că această țară protestantă va susține prima fiară cu puterea sa civilă, este de asemenea clar că protestantismul

predominant din Statele Unite este profetul mincinos, pentru că a apostaziat învățând de la amvoanele sale doctrinele Romei.

„„Semnul fiarei” reprezintă acea formă a protestantismului decăzut, care se va dezvolta atunci când bisericile protestante vor căuta ajutorul puterii civile pentru impunerea dogmelor lor... –*Maranata*, p. 169.

Deci, ce relație există între semnul fiarei și profetul mincinos? „Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.” Apoc. 13:12. De aceea, cine este profetul mincinos și semnul fiarei?

Cele două simboluri: semnul fiarei și profetul mincinos, ne duc direct la Statele Unite. Unul se referă la sistemul guvernamental, iar cel de-al doilea indică sistemul religios, protestant. Manifestarea Profetului mincinos este văzută în sprijinul său față de papalitate și falsificarea credinței creștine. "Nu fără motiv s-a susținut că, în țările protestante, catolicismul se deosebește mult mai puțin de protestantism decât în vremurile de demult. S-a produs o schimbare; dar schimbarea nu este în papalitate. Catolicismul, fără îndoială, se aseamănă mult cu protestantismul care există astăzi, deoarece protestantismul a degenerat atât de mult din zilele reformatorilor." –*Tragedia veacurilor*, p. 571.

Un profet este un purtător de cuvânt, cineva care vorbește în numele altuia, astfel profetul mincinos vorbește în numele primei fiare, căreia "balaurul i-a dat ... putere, scaunul și o stăpânire mare." Apocalipsa 13:2. „Cine își dă stăpânirea acestei puteri? Protestantismul, o putere care, în timp ce pretinde că are caracterul și spiritul unui miel și că este aliat cu Cerul, vorbește ca un balaur. Acesta este condus de o putere din adânc.” –(Letter 232, 1899) *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, v. 7, 983.

Ce va face profetul mincinos în zilele din urmă?

Exercitarea puterii prin semnul fiarei și a profetului mincinos este pe cale să se descopere mai clar pe măsură ce Biserica caută sprijinul puterii civile și o controlează complet. „Pentru ca Statele Unite să facă un chip fiarei, puterea religioasă trebuie să controleze guvernele civile, astfel încât autoritatea statului să poată fi folosită de biserică pentru a-și îndeplini scopurile.” –*Maranata*, p. 169.

Ce se va întâmpla cu profetul mincinos? „Deși pretind că sunt urmași ai Mielului lui Dumnezeu, oamenii se îmbibă de spiritul

balaurului. Ei pretind a fi umili și buni, dar vorbesc și dau legi cu spiritul lui Satana, demonstrând prin faptele lor a fi opusul a ceea ce pretind a fi.” –*Maranata*, p. 191.

Acest lucru arată că profetul mincinos și semnul fiarei vor acționa împreună pentru o putere mai mare. „Demnitarii bisericii și ai statului se vor uni pentru a corupe, a convinge sau pentru a constrânge toate clasele de oameni să cinstească duminica.” –*Tragedia veacurilor*, p. 592.

Acest lucru va culmina cu impunerea legii duminicale. „Când bisericile protestante resping argumentele clare, scripturistice, în apărarea Legii lui Dumnezeu, ele vor dori să-i aducă la tăcere pe aceia a căror credință n-o pot respinge cu ajutorul Bibliei. Cu toate că închid ochii față de acest fapt, ele adoptă acum o cale care va duce la prigonirea acelor care refuză în mod conștient să facă ceea ce face restul lumii creștine și să recunoască pretențiile sabatului papal.” –*Tragedia veacurilor*, p. 592.

Un instrument care va fi folosit pentru a convinge sau a înșela este săvârșirea semnelor și a minunilor mari: „Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărații pământului întreg...” Apocalipsa 16:14. Scopul unor astfel de minuni este de a îndruma închinarea către prima fiară. „Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei, care avea rana de sabie și trăia.” „Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi...” Apocalipsa 13:14,12.

Pentru ca Profetul mincinos să-și îndeplinească scopurile, el face parte dintr-o întreită alianță susținută de spirite rele. „Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.” Apocalipsa 16:13. „Când protestantismul va întinde mâna peste abis, pentru a prinde mâna puterii romane, când ea va întinde mâna peste abis pentru a da mâna cu spiritismul, când, sub influența acestor întreite uniri, țara noastră va respinge orice principiu al Constituției, ca o conducere protestantă și republicană, și va face legi pentru propagarea falsurilor și înșelăciunilor papale, putem cunoaște că a venit timpul pentru lucrarea prin minuni a lui Satana și că sfârșitul este aproape.”

„Prin cele două rătăcirii mari, nemurirea sufletului și sfințirea duminicii, Satana îi va aduce pe oameni în robia amăgirilor sale. În timp ce prima pune temelia pentru spiritism, ultima creează o legătură de simpatie cu Roma. Protestanții din Statele Unite se vor afla în primele rânduri pentru a întinde mâna peste abis și a prinde mâna spiritismului; ele vor trece peste abis pentru a da mâna cu puterea romană; și sub influența acestei uniri întreprinse, această țară va merge pe urmele Romei, pentru a călca în picioare drepturile conștiinței.”

„Comunicarea cu spiritele va declara că Dumnezeu i-a trimis să convingă pe împotrivorii Duminicii că sunt greșiți, afirmând că legile țării trebuie să fie ascultate ca și Legea lui Dumnezeu.” –*Maranata*, pp. 190, 167.

Scripturile le numesc „duhuri de draci.” „Mulți se vor confrunta cu duhurile de draci care vor personifica rudele sau prietenii iubiți și vor afirma cele mai periculoase erezii. Acești vizitatori vor face apel la cele mai tandre simpatii ale noastre și vor face minuni pentru a-și susține pretențiile.” –*Maranata*, 167.

Există două lucruri care vor fi făcute de profetul mincinos. El va încerca să sperie oamenii și să-i facă să-și nege credința în Dumnezeu cerând să se serbeze un Sabat fals; în al doilea rând, el va înșela pe toți cei pe care îi poate cu semne și minuni false. „Deoarece spiritismul imită din ce în ce mai mult creștinismul cu numele, el are o putere mai mare să amăgească și să prindă în cursă. După concepția actuală, chiar și Satana s-a convertit. El va apărea sub forma unui înger de lumină. Prin mijlocirea spiritismului se vor face minuni, bolnavi vor fi vindecați și multe minuni vor avea loc, lucruri ce nu se pot contesta.” –*Tragedia veacurilor*, p. 588.

Concluzie

Depinde de poporul lui Dumnezeu să se țină de mâna celui Atotputernic și să rămână tare, pentru că profetul mincinos va folosi toate mijloacele posibile pentru a-l distruge. „Dar Dumnezeu va avea un popor pe pământ care să susțină Biblia și numai Biblia, ca măsură a tuturor învățăturilor și ca temelie a tuturor reformelor...” Înainte de a primi orice învățătură sau precept, trebuie să cerem un clar „Așa zice Domnul” în sprijinul ei.” –*Tragedia veacurilor*, p. 595.

Următorul psalm oferă un motiv puternic pentru a studia Cuvântul lui Dumnezeu cu devotament: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!” Psalmul 119:11. Isus a promis în Ioan 14:26: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt, pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.”

Să ne întoarcem în rugăciune către Isus, care este singura noastră apărare, pentru că prin harul Său va susține fiecare suflet credincios și perseverent până la sfârșit. Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul acestui an, să ne reînnoim angajamentul de a fi credincioși Domnului. „Încolo, fraților, întăriți-vă în Domnul și în puterea tăriei Lui.” Efeseni 6:10. Aceasta este dorința și rugăciunea mea!

Amin.

Prelegerea 7, Sâmbătă, 9 decembrie 2023

BISERICA RĂMĂȘITEI

Tzvetan Petkov, Bulgaria / S. U. A.

Imaginea glorioasă a Bisericii curate a lui Dumnezeu este prezentată în Scripturi prin simbolul unei femei îmbrăcate în alb. „În cer s-a arătat un semn mare – o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.” Apocalipsa 12:1. „Da, adevărata Biserică Apostolică, atât de mult ascunsă și împrăștiată, va fi din nou vizibilă pe pământ. Domnul a vorbit și El va împlini lucrarea. Ea va ieși în evidență prin păzirea poruncilor lui Dumnezeu și prin mărturia lui Isus Hristos. Ea va fi o 'biserică slăvită' – după ce s-a întors din pustie, va apărea din nou îmbrăcată cu soarele. Ea va avea un conflict puternic împotriva 'stăpânilor întunericului acestui veac', dar Domnul se va arăta pentru eliberarea ei; și ea va sta cu Mielul pe muntele Sionului având harpele lui Dumnezeu.” –*Advent Review, and Sabbath Herald*, vol. 25, February 21, 1865, p. 99.

Înainte de a ajunge la această stare slăvită, Biserica va trece prin probe severe, încercări, persecuții și atacuri ale dușmanului. Cuvântul profetic avertizează că, în timpul sfârșitului, vor apărea profeți și învățători falși. Inamicul va folosi autoritățile (guvernele) pentru a persecuta Biserica; și acolo unde astăzi există democrație – libertate religioasă – vor exista limitări și persecuții.

Amintiți-vă cât de repede s-a schimbat situația când virusul COVID-19 a început să infecteze mii de oameni. Dintr-o dată, în multe țări au fost aplicate restricții de călătorie și ordine de rămânere la domiciliu. Demonstrațiile nu au avut nici un rezultat. Constituțiile care promiteau libertate nu au fost schimbate, dar limitarea drepturilor și libertăților omului a fost impusă cu o severitate care amintește de cel de-al doilea război mondial. Biblia spune: „Atunci, mulți vor cădea, se vor vinde unii pe alții și se vor urî unii pe alții.” „Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.” Matei 24:10,12,13.

Biserica militantă

Timpul de cernere și testare se numește timpul Bisericii militante. „... Balaurul a stat înaintea femeii care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.” Apocalipsa 12:4. Marea luptă din cer a continuat pe pământ, unde răul și binele se confruntă reciproc într-o bătălie teribilă. Biserica este forța militantă de partea lui Dumnezeu. „Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.” „Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei.” Efeseni 6:12; Apoc. 12:7.

Biserica militantă nu este perfectă. Toți credincioșii și membrii sunt într-un proces de sfințire, luptând lupta cea bună a credinței, pierzând și cucerind, căzând, dar ridicându-se din nou, luptând pentru victoria finală. Înțeleptul Solomon a descris acest proces. „Căci cel neprihănit de șapte ori cade și se ridică, dar cei răi se prăbușesc în nenorocire.” Proverbe 24:16. „Omul cel drept” este cel care se ridică din nou și din nou. El nu renunță niciodată, ci continuă să lupte și să învețe, câștigând noi experiențe, predându-se conducerii Duhului.

Îmi amintesc cum o soră care primea studii biblice se străduia să devină vegetariană. Într-un Sabat, ea ne-a spus experiența ei. Timp de o lună nu a mâncat carne, pregătindu-se pentru botez. Într-o zi a trecut pe lângă magazinul de carne și a văzut cârnații atârnați pe rafturi. Apetitul ei a fost ispitit și a intrat în magazin, a luat unul, l-a cumpărat și a fugit acasă cu dorința de a-l consuma. Cu toate acestea, înainte de a ajunge acasă, răbdarea i s-a epuizat. A intrat în casă, a scos cârnații din pachet și i-a mâncat în grabă. Dar a spus că a fost ultima dată în viața ei când a consumat carne. Îi era atât de rușine de ceea ce făcuse, încât a luat o decizie finală, s-a rugat lui Dumnezeu și a primit biruința care a pregătit-o pentru botez. De multe ori și-a amintit acea bătălie și a mărturisit despre sănătatea ei îmbunătățită și bucuria de a fi vegetariană. Aceasta este doar una dintre multele experiențe similare pe care poporul lui Dumnezeu le-a făcut în drumul lor spre Împărăția cerurilor.

Nu vă descurajați în timpul experienței voastre militante. Ridicați-vă și continuați călătoria. Domnul are leac pentru cei bolnavi, nu pentru cei sănătoși. El a venit să mântuiască pe păcătoși, nu pe cei neprihăniți. Pentru a face parte din rămășiță, trebuie să depindem de neprihănirea, puterea și mântuirea lui Hristos.

Spiritul și puterea lui Ilie

Lucrarea lui Ioan a fost prezisă de profetul Maleahi: „Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inima părinților spre copii și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!” Maleahi 4:5,6. Ioan Botezătorul a ieșit în spiritul și puterea lui Ilie pentru a pregăti calea Domnului și a-i întoarce pe oameni la judecata ce-i caracterizează pe cei drepecți. El a fost un reprezentant al celor care trăiesc în zilele de pe urmă, cărora Dumnezeu le-a încredințat adevăruri sacre pentru a le prezenta înaintea poporului, pentru a pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos. Și aceleași principii de cumpătare pe care le-a practicat Ioan ar trebui respectate de cei care, în zilele noastre, trebuie să avertizeze lumea despre venirea Fiului Omului.” – *Temperanța creștină și igiena biblică, p. 39.*

Domnul așteptată de la biserica Sa la sfârșitul timpului nu numai o reformă personală, ci și o solie de avertizare către lume. Bisericile căzute dau speranțe false și adevăruri parțiale despre planul de mântuire.

„Babilonul a căzut, a căzut”, avertizează Cuvântul lui Dumnezeu în ultima solie de milă care va pregăti câmpul pentru seceriș. „... „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!” cheamă glasul din cer. Apocalipsa 18:4. Spiritul și puterea lui Ilie vor însoți această solie.

Profetul Ilie a trăit într-o vreme tulbure. În Israel, regele Ahab și regina Izabela au promovat închinarea la Baal și apostazia totală de la principiile divine. De fapt, profetul a crezut sincer că el era singurul rămas dintre credincioșii credincioși. Aceasta va fi și experiența rămășiței la sfârșitul timpului. „...Dar când va veni Fiul omului, va găsi El credință pe pământ?” „Și, din pricina înmulțirii fărădelegii, dragostea celor mai mulți se va răci. Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit.” Luca 18:8; Matei 24:12,13.

Solia lui Ilie pe Muntele Carmel a fost puternică. „Atunci, Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: „Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El, iar dacă este Baal, mergeți după Baal!” Poporul nu i-a răspuns nimic.” 1 Regi 18:21. El a pregătit jertfa pentru a fi oferită lui Dumnezeu și, ca răspuns la rugăciunea sa, focul a coborât din cer și a mistuit-o. Reforma a început cu putere și toți profeții lui Baal au fost îndepărtați. Națiunea lui Israel a înțeles atunci că Iehova este adevăratul Dumnezeu. O lucrare similară de curățire și reformă este profețită pentru poporul lui Dumnezeu de la sfârșitul timpului.

Ilie a profețit ploaia. „Apoi Ilie a zis lui Ahab: „Suie-te de mănâncă și bea, căci se aude vuiet de ploaie.”” 1 Regi 18:41. Când va avea loc adevărata reformă, ploaia de la Domnul va fi revărsată.

„Este adevărat că, în vremea sfârșitului, când lucrarea lui Dumnezeu de pe pământ va merge spre încheiere, eforturile sânguinoase depuse de credincioși consacrați, sub călăuzirea Duhului Sfânt, vor fi însoțite de deosebite semne ale aprobării divine. Sub simbolul ploii timpurii și târzii, care cade în țările Orientului, la vremea semănatului și secerișului, proorocii evrei au profetizat despre revărsarea darului Duhului Sfânt asupra bisericii lui Dumnezeu într-o măsură extraordinară. Revărsarea Duhului Sfânt în zilele apostolilor a fost începutul ploii timpurii și rezultatele ei au fost minunate. La sfârșitul timpului, Duhul Sfânt trebuie să fie prezent în adevărata biserică.” –*Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 54.

În revista *Păzitorul Sabatului* din Germania a fost publicată experiența unui frate german din Republica Cehă. El a refuzat să fie recrutat în armată în timpul celui de-al doilea război mondial. După ce a fost închis, gardienii au decis să-l omoare. Au încetat să-i mai dea mâncare și l-au lăsat să moară de foame. După 20 de zile, au deschis ușa celulei prizonierului, așteptându-se să fie aproape mort. Ceea ce ei nu știau era că Dumnezeu era la conducere și El este cel care decide cine va trăi și cine va muri. În fiecare zi, un șobolan aducea pâine fratelui în celula lui. Gardienii s-au temut atât de mult de această intervenție supranaturală încât l-au lăsat pe frate să plece liber. El a spus personal această experiență.

Duhul și puterea lui Ilie vor fi reînviată și demonstrate în Biserica rămășiței. Apostazia Babilonului va fi văzută și mulți se vor alătura rămășiței. Faceți parte din această lucrare importantă?

Fuga

„Ce faci tu aici, Ilie?” ... Te-am însărcinat să te întorci la Israel și să stai înaintea preoților idolatri pe Carmel; apoi te-am încins cu putere ca să conduci carul împăratului până la poarta la poarta Izreelului. Dar cine te-a trimis în această fugă grăbită în pustie? Ce misiune ai tu aici?” – *Profeți și Regi*, p. 168. a întrebat Domnul pe Ilie când L-a întâlnit în peșteră. De multe ori, dezamăgirea ne duce la decizii greșite. Fuga este cel mai simplu mod de a evita responsabilitatea – ascultare și supunere la vocea fricii. În mod similar, profetul Iona a încercat să fugă de o datorie solemnă. Sunt multe scuzele pe care mintea umană le creează, dar cele mai multe nu sunt acceptate de Dumnezeu. „Cârmaciul s-a apropiat de el și i-a zis: „Ce dormi? Scoală-te și cheamă pe Dumnezeul tău! Poate că Dumnezeu va voi să se gândească la noi, și nu vom pieri!”” Iona 1:6.

Starea somnolentă a bisericii este cel mai mare pericol al ei la sfârșitul timpului. Cele zece fecioare din Matei 25 așteptau cu credincioșie venirea mirelui, dar au adormit. Spiritul Profetic a scris: „Cuvântul predicat va fi lipsit de putere pentru convingerea și convertirea sufletelor, în timp ce o biserică adormită, leneșă și rătăcită este tot ce mai rămâne pentru a susține eforturile lucrătorului. Eforturile ambasadurilor lui Hristos vor avea succes numai atunci când sunt susținute de un popor serios, rugător și muncitor.” – *Selecții din Testimonies to the Managers and Workers in our Institutions*, p. 31.

Solia către perioada Bisericii Laodiceene declară: “Iată Eu stau la ușă și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine.” Apocalipsa 3:20. Este timpul pentru o analiză profundă. Îl am pe Isus în inima mea sau stă afară, bate și caută să intre? Dormim asemenea lui Iona și ignorăm furtuna care se dezlănțuie în lumea care piere? Alergăm și ne ascundem într-o peșteră, de frica consecințelor și a persecuției? Dacă auzim glasul Domnului, Cuvântul Lui poate fi: „Ce faci aici, Ilie?”

Înrolarea în rândurile rămășiței

„Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine. Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.” „Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc. Ele vor asculta de glasul Meu, și va fi o turmă și un Păstor.” Ioan 10:27,28,16.

O altă responsabilitate solemnă a rămășiței este ca cei credincioși să fie uniți. Duhul Domnului cheamă familia Domnului să se unească și să dea lumii o ultimă solie. „Ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu în Tine; ca, și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.” Ioan 17:21.

Spiritul independenței nu este spiritul lui Ilie; ci înseamnă a urma calea greșită, care este trasată de vrăjmaș. Cel care lucrează în afara organizației Bisericii lui Dumnezeu nu face voia Lui. Pana inspirată a scris: „Mulți nutresc ideea că ei datorează numai lui Hristos lumina și experiența pe care o au, independent de urmașii Săi recunoscuți de pe pământ. Isus este Prietenul păcătoșilor și inima Lui este mișcată de durerile lor. El are toată puterea atât în cer, cât și pe pământ; însă El îndrumă pe păcătoși la biserică, pe care El a făcut-o un canal de lumină pentru lume. El îi îndrumă pe păcătoși către Biserica pe care a făcut-o un canal de lumină către lume.” –*Istoria Faptelor Apostolilor*, p. 122.

„Dragul meu prieten, nu te vei strădui să devii un membru al acestei Biserici? Ocara lui Hristos este o bogăție mai mare decât toate comorile Egiptului sau ale întregii lumi. Cei care aleg lumea viitoare, ignorând prezentul, vor face o alegere înțeleaptă. Acum este momentul să alegi; este dezastruos să întârzi. Vrei să-mi dai mâna ca să păzești poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, ca să ai dreptul la pomul vieții și să

intri, cu Biserica triumfătoare, prin porțile cetății?” –*Review and Herald, February 21, 1865.*

Victoria finală

“Celui ce va birui, îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” Apocalipsa 3:21. Biserica triumfătoare este Biserica sfârșitului. „Ferice de cel ce rabdă ispita. Căci după ce a fost găsit bun, va primi cununa vieții pe care a făgăduit-o Dumnezeu celor ce-L iubesc. Iacov 1:12. Apostolul Pavel a exclamat: „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui. 2 Timotei 4:7,8.

„Am intrat împreună în nor și am urcat timp de șapte zile până la marea de cristal, când Isus ne-a adus cununile și ni le-a pus pe frunte cu mâna Sa dreaptă. Ne-a dat harpe de aur și frunzele de palmier ale biruinței. Aici, pe marea de cristal, cei 144 000 stăteau în picioare într-un careu perfect. Unii dintre ei aveau niște cununi foarte strălucitoare, alții nu atât de luminoase. Unele cununi se vedeau încărcate de stele, în timp ce altele nu aveau decât câteva. Toți erau mulțumiți de cununile lor. Și erau cu toții înveșmântați într-o mantie albă strălucitoare, care îi acoperea de la tâlpi până la umeri. Îngerii erau de jur împrejurul nostru în timp ce mergeam pe marea de cristal către porțile cetății. Isus și-a ridicat brațul puternic și slăvit, a apucat poarta de mărgăritar, a mișcat-o în balamalele ei strălucitoare, deschizând-o și ne-a spus: “Voi v-ați spălat hainele în sângele Meu, ați stat tari de partea adevărului Meu, intrați”. Am intrat cu toții și am simțit că aveam tot dreptul să fim în cetate.” – *Experiențe și Viziuni, p. 16.*

Biruințele sunt multe și minunate. „Și am văzut ca o mare de sticlă amestecată cu foc; și pe marea de sticlă, cu alăutele lui Dumnezeu în mână, stăteau biruitorii fiarei, ai icoanei ei, și ai numărului numelui ei.” Apocalipsa 15:2. Biruința este peste lume: “căci orice este născut din Dumnezeu biruiește lumea; și aceasta este biruința care biruie lumea, chiar credința noastră.” 1 Ioan 5:4.

„...Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului. Pentru aceasta stau ei înaintea

scaunului de domnie al lui Dumnezeu și-I slujesc zi și noapte în Templul Lui. Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” Apocalipsa 7:14-17.

Cei răscumparați își vor exprima marea recunoștință, pentru că știu că Domnul le-a dat puterea de a birui. Ei se vor pleca și își vor pune coroanele la picioarele Răscumpărătorului. „Am văzut ceata celor răscumparați aplecându-se și aruncându-și coroanele strălucitoare la picioarele lui Isus; iar apoi, după ce mâna Sa iubitoare i-a ridicat, ei și-au atins harfele de aur și au umplut întregul cer cu muzica lor maiestuoasă și cu cântări la adresa Mielului...” –*Căminul Adventist, p. 537.*

„Și toți îngerii stăteau împrejurul scaunului de domnie, împrejurul bătrânilor și împrejurul celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu și au zis: „Amin. Ale Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și tăria în vecii vecilor! Amin.” Amin. Apocalipsa 7:11,12.

Amin